

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 77.7

ECO M-011.0

S'afegeix una disposició addicional, la trentena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició addicional trentena. Termini de durada dels convenis

1. Els convenis que se subscriguin en el marc d'aquest text refós poden tenir una durada superior a la de quatre anys prevista en l'article 49 h)1r de la Llei 40/2015, de l'1 de octubre, de règim jurídic del sector públic, pel termini que requereixin les necessitats i l'abast de l'objecte convencional.

Respecte dels convenis que tinguin per objecte el finançament, l'execució i l'explotació d'obres hidràuliques relacionades amb l'objecte d'aquest text refós que estiguin vinculats amb actuacions concessionades o contractes amb una durada superior a quatre anys, aquests convenis poden vincular la seva durada al termini de l'actuació concessionada o contracte al qual estiguin vinculats.

2. Abans de la finalització del termini del conveni les parts poden de comú acord prorrogar-lo per un període de fins a quatre anys addicionals o la seva extinció."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és introduir en el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya la possibilitat de que els convenis que es subscriguin en el marc de l'esmentat text normatiu, i que estiguin subjectes a la Llei 40/2015, d'1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic (en endavant Llei 40/2015) puguin tenir una durada superior a la prevista en l'article 49 h)1er de l'esmentada llei.

NECESSITAT

En el cas concret de convenis vinculats a l'execució, finançament i explotació d'infraestructures hidràuliques amb l'establiment de tarifes als respectius beneficiaris que impliquen el pagament i explotació de la infraestructura que es meriten en un termini llarg de temps, concorre la necessitat d'establir terminis de vigència per a la seva consecució, superiors a quatre anys previstos en l'article 49 h)1er de la Llei 40/2015.

La mesura que es proposa permetrà que no es produeixi l'extinció dels convenis administratius formalitzats en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, limitada per el termini temporal de quatre anys de l'article 49 h)1er de la Llei 40/2015, sense haver-se conclòs l'objecte convencional.

La justificació ve motivada per la fonamentació referenciada en els apartats a. i b. Anteriors.

MARC NORMATIU

La proposta es fonamenta amb la previsió prevista per l'article 49 h)1er de la Llei 40/201, d'1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic que permet regular normativament un termini de durada dels convenis administratius superior a quatre anys. Per contra, l'apartat segon de l'esmentat article 49 h) de la Llei 40/201, no estableix la possibilitat d'una regulació normativa que permeti establir una pròrroga del conveni superior a quatre anys.

Es proposa que la regulació normativa d'aquesta excepcionalitat de la durada dels convenis administratius formalitzats en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, sigui contemplada en l'esmentat text refós.

COMPETÈNCIA

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyen a conques hidrogràfiques intracomunitàries, en virtut de la qual s'encabeix el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, del 4 de novembre	Disposició addicional trentena	Addició
---	--------------------------------	---------

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol V - Mesures administratives en matèria de política sanitària

Article 78.1

SLT M-289.1

1. En les actuacions i funcions atribuïdes a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM), s'habiliten les infermeres i infermers adscrits a aquest Institut perquè en la realització de les funcions de suport al personal mèdic avaluador puguin accedir a les dades de les històries clíniques que resultin necessàries d'aquelles persones que tinguin en tràmit un procediment, mitjançant els mateixos sistemes electrònics o en paper a què accedeix el personal mèdic avaluador.

Els tractaments de dades personals a què fa referència l'apartat anterior s'han de contenir en els registres que l'ICAM habiliti per a la finalitat d'exercir les competències en les quals han d'intervenir els infermers i infermeres, dels quals n'és titular el Departament de Salut.

2. El personal de l'ICAM a què fa referència l'apartat 1 ha de mantenir el deure de secret i confidencialitat sobre la informació a la qual tingui accés.

OBJECTE

Optimitzar els procediments d'actuació de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) per tal d'evitar perjudicis als ciutadans en la tramitació dels procediments que tinguin oberts habilitant l'accés a les dades de la història clínica que siguin necessàries pel cas concret per part de les infermeres i infermers en les tasques de suport als metges avaluadors en aquells casos en què aquests metges estan habilitats per accedir-hi.

NECESSITAT

El personal d'infermeria de l'ICAM té atribuïdes tasques de suport als metges avaluadors i la seva realització requereix conèixer determinades dades de salut de la història clínica. No disposar d'aquest accés limita la realització d'aquestes tasques, alhora que sobrecarrega al metge avaluador en les seves funcions, complicant la tramitació dels procediments en perjudici dels ciutadans.

Amb la proposta es pretén agilitzar la tramitació dels procediments de l'ICAM que requereixen accés a dades de salut de les històries clíniques dels interessats, fent més eficients les actuacions de suport que tenen atribuïdes les infermeres i infermers.

Actualment l'accés a les històries clíniques per part del personal d'infermeria de l'ICAM es regula en el Decret llei 48/2020, el qual se circumscriu a uns procediments específics i durant el període de pandèmia. Es considera necessari tenir regulada aquesta actuació de manera estable al més aviat possible en previsió que la regulació del Decret llei pugui perdre vigència.

MARC NORMATIU

Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social

Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica

Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica

Decret 6/2017, de 17 de gener, de reestructuració del Departament de Salut

Decret 268/2018, de 4 de desembre, de reestructuració parcial del Departament de Salut

Decret 251/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Salut

COMPETÈNCIA

L'article 165 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC), relatiu a la Seguretat Social, segons el qual "Correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat social, respectant els principis d'unitat econòmica patrimonial i de solidaritat financera de la seguretat social, la competència compartida, que inclou", entre d'altres aspectes, la coordinació de les actuacions del sistema sanitari vinculades a les prestacions de la seguretat social (apartat f). L'apartat 2 permet a la Generalitat organitzar i administrar, a aquests efectes i dins del seu territori, tots els serveis relacionats amb les matèries especificades en l'apartat 1.

L'article 150,1 EAC en matèria d'organització de l'Administració de la Generalitat, li atribueix la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Decret llei 48/2020, d'1 de desembre, de mesures de caràcter organitzatiu en l'àmbit sanitari, social i de salut pública per fer front a la crisi sanitària provocada per la COVID-19 i de modificació del Decret llei 30/2020, de 4 d'agost, i del Decret llei

Article 1

Supressió

Part quarta : Mesures administratives

Títol VI - Mesures administratives en fundacions especials

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 79.1

ECO M-053.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 61 del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2008, de l'11 de març, que resta redactat de la manera següent:

"4. Amb autorització de l'òrgan de control, es poden aportar com a fons especial, afecte al manteniment de les despeses ordinàries de l'obra social de la caixa d'estalvis, diners o béns que cobreixin l'import d'aquestes fins als tres anys posteriors a la transformació en fundació especial. Un cop transcorregut aquest termini de tres anys, aquelles fundacions especials que no hagin exhaurit el seu fons especial, en primer lloc, l'han de destinar a compensar pèrdues d'exercicis anteriors i, en el cas que encara resti algun romanent després d'aquesta compensació o la fundació especial no tingui pèrdues d'exercicis anteriors per compensar, es poden destinar a finançar tant despesa ordinària com despesa d'inversió, amb l'aprovació prèvia del patronat, i de l'informe positiu del departament competent en matèria de caixes d'estalvis."

OBJECTE

Es modifica el règim de les fundacions especials quant a l'aplicació dels fons especials aportats en la seva transformació. Aquests es podien destinar al manteniment de l'activitat ordinària, que té el seu origen en l'obra social de la caixa d'estalvis transformada, però limitat als tres anys posteriors a la seva transformació. Atès que, en exhaurir-se aquest termini, encara no s'han aplicat en la seva totalitat i es manté aquesta necessitat, cal suprimir la limitació temporal per poder-los seguir disposant i també cal ampliar el seu destí per tal de poder-los aplicar a despesa d'inversió.

NECESSITAT

Aquesta regulació ha de permetre mantenir el règim aplicat per les fundacions especials de destinar, previ informe positiu del departament competent en matèria de caixes d'estalvis, els fons especials aportats en el moment de la seva transformació en fundació especial i fins que s'exhaureixin aquests, al manteniment de la seva activitat derivada de l'obra social de la caixa originària.

El canvi normatiu proposat és adient per assolir l'objectiu pel qual es van constituir aquests fons especials que és el manteniment de l'obra social originària de la caixa d'estalvis transformada en fundació especial, més arran de la crisi econòmica derivada de la crisi sanitària per la COVID-19.

Es tracta d'una modificació de caràcter puntual que no afecta a altres regulacions que permetrà atendre el manteniment de l'activitat de les fundacions especials afectada per la crisi econòmica arran de la COVID-19 a l'haver reduït els seus ingressos ordinaris.

MARC NORMATIU

La Llei 9/2012, del 25 de juliol, de modificació del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya formula la regulació essencial del règim de les caixes d'estalvis catalanes, tant pel que fa a la normativa del procés de transformació en fundacions especials com a les peculiaritats de llur règim, per raó de llur origen i llur objecte específic.

El Capítol IX. De les fundacions especials del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya, addicionat per l'esmentada Llei 9/2012, regula el règim de les fundacions especials, la seva denominació, els seus òrgans de govern i les funcions de control que exerceix la Generalitat de Catalunya sobre aquestes fundacions.

COMPETÈNCIA

Les funcions de control de les fundacions especials són exercides per l'Administració de la Generalitat per mitjà del departament competent en matèria de fundacions, d'acord amb el que estableix el llibre tercer del Codi Civil de Catalunya, i per l'òrgan competent en matèria de caixes d'estalvis, que vetlla per la continuació de l'obra social en el vessant econòmic, d'acord amb l'article 67 del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya.

DECRET LEGISLATIU 1/2008, d'11 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya.

article 61.4

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VII - Mesures administratives en matèria de turisme i consum

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 80.1

EMT M-155.0

S'afegeix una secció, la tercera, al capítol III del títol III de la Llei 13/2002, del 21 de juny, de turisme de Catalunya, amb el text següent:

"Secció tercera

Llars compartides

Article 51

Concepte

1. Té la consideració de llar compartida l'allotjament turístic que és l'habitatge principal i residència efectiva de la persona titular i que es comparteix com a servei d'allotjament amb terceres persones a canvi de contraprestació econòmica i per a una estada de temporada. La persona titular ha de residir en l'habitatge mentre dura l'estada.

2. Les llars compartides requereixen el títol habilitant corresponent exigít per la normativa vigent per a iniciar l'activitat."

OBJECTE

Incorporar la definició de llar compartida a la Llei de turisme, atès que la seva Disposició adicional desena esmenta aquesta modalitat d'allotjament turístic, juntament amb la d'habitatge d'ús turístic, en relació amb el règim especial del municipi de Barcelona. A més, s'inclou una referència al deure d'obtenir l'habilitació corresponent.

NECESSITAT

És necessari clarificar el marc normatiu amb la incorporació d'un concepte, el de la llar compartida, modalitat d'allotjament turístic regulada en el Decret de turisme de Catalunya. En aquesta tessitura, resulta necessari modernitzar i actualitzar el contingut de la Llei de Turisme per tal d'adaptar-se a un nou context econòmic i social.

És adequat introduir el concepte d'aquesta modalitat d'allotjament turístic i una referència a la seva necessària habilitació per tal de dotar de major seguretat jurídica al text normatiu de la Llei de turisme i d'acord amb el principi de eficiència administrativa i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 80.2

EMT M-156.0

Es deroga l'apartat 4 de l'article 73 de la Llei 13/2002.

OBJECTE

La inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya de les empreses, entitats i establiments que desenvolupen activitats d'interès turístic a Catalunya és voluntària i no afegeix cap efecte jurídic o pressuposa algun avantatge. Per tant, mantenir la vigència de l'esmentat article suposa continuar en una situació d'inseguretat jurídica i ambigüitat per a les entitats i establiments que realitzen activitats turístiques que són diferents als són establiments d'allotjament turístic, els quals, en aquest cas, efectivament sí que es obligatòria la inscripció al Registre de Turisme de Catalunya.

NECESSITAT

És necessari per tal de clarificar el marc normatiu, atès que el precepte pot portar a creure que la inscripció atorga algun dret o suposa algun reconeixement. No obstant això aquesta inscripció no caràcter obligatori ni cap virtualitat jurídica, esdevenint per tant un precepte superflu i totalment innecessari.

La mesura és adequada a la finalitat de simplificació i coherència normativa i de reforç de la seguretat jurídica, ja que el manteniment de l'apartat esmentat pot induir a confusió sobre els efectes que es puguin derivar de la inscripció, amb els consegüents perjudicis a la ciutadania i al sector.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

- 1) Estatut d'autonomia de Catalunya.
- 2) Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú.
- 3) Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya
- 4) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.
- 5) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 80.3

EMT M-157.0

S'afegeix una lletra, la *r*, a l'article 88 de la Llei 13/2002, amb el text següent:

"r) Incomplir les obligacions que estableix l'article 31.c."

OBJECTE

Incloure la infracció corresponent a l'incompliment del deure dels usuaris turístics previst a l'article 31.c) de la Llei, de respectar els reglaments d'ús o de règim interior, sempre que no siguin contraris al que estableixen la Llei de turisme i les disposicions que la desenvolupen, i les normes generals de convivència i d'higiene.

NECESSITAT

És necessari per tal de respectar els establiments, les instal·lacions, els béns i els serveis que les empreses turístiques posin a llur disposició, així com per garantir la tranquil·litat i la intimitat de les persones usuàries turístiques.

Establir la infracció corresponent a l'incompliment del deure és una mesura adequada i proporcionada a la finalitat que es persegueix, de garantir el compliment del deure establert en la Llei mitjançant l'exercici de la potestat sancionadora.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 80.4

EMT M-154.0

Es deroga el capítol III del títol II de la Llei 13/2002, que comprèn els articles 18, 19, 20, 21 i 22.

OBJECTE

La regulació del municipi turístic no ha tingut cap desenvolupament ni aplicació efectiva. No és necessari mantenir la seva vigència atès que s'han aconseguit els mateixos objectius a través d'altres mitjans. En aquest ordre, s'imposa la racionalitat administrativa i la simplificació normativa, ja que el manteniment d'una norma que no ha tingut cap efectivitat pràctica va en contra de la seguretat jurídica, afegeix confusió al context normatiu i és una càrrega pels recursos públics, en consonància amb el que s'indica a l'article 129.6 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

NECESSITAT

Per evitar les càrregues administratives que van en contra de la simplificació administrativa i per tant dels principis del Bon Govern es suprimeixen els preceptes no necessaris de la Llei de Turisme. És per aquest motiu que és pertinent l'avaluació de l'efectivitat i necessitat dels seus preceptes.

És adequat dur a terme aquesta supressió per tal de dotar de major seguretat jurídica i disposar d'un contingut més ordenat i amb la màxima lògica del text normatiu de la Llei 13/2002 de 21 de juny, de turisme de Catalunya, sempre d'acord amb el principi de eficiència administrativa i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

- 1) Estatut d'autonomia de Catalunya.
- 2) Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú.
- 3) Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya
- 4) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.
- 5) Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 80.5

EMT M-160.0

Es modifica la disposició addicional desena de la Llei 13/2002, que resta redactada de la manera següent:

“Disposició addicional desena. Regulació municipal dels habitatges d’ús turístic i les llars compartides

Els ajuntaments poden regular les activitats d’allotjament turístic en habitatges d’ús turístic i en llars compartides mitjançant ordenances municipals, que poden establir requisits particulars i poden fixar limitacions temporals i períodes màxims de vigència de l’habilitació per a exercir aquestes activitats, d’acord amb la legislació vigent.”

OBJECTE

Preveure a la Llei de turisme el reconeixement de la competència dels ajuntaments per regular les activitats d’allotjament turístic en habitatges d’ús turístic i en llars compartides, clarificant que poden establir requisits particulars i poden fixar limitacions temporals i períodes màxims de vigència de l’habilitació per a exercir aquestes activitats, d’acord amb la legislació vigent.

NECESSITAT

Aquesta disposició és necessària com a eina de suport al món municipal per tal que s’aprovin ordenances municipals per regular els habitatges d’ús turístic i les llars compartides. Aquesta competència ja la tenia reconeguda l’Ajuntament de Barcelona en la versió anterior del precepte, i proposta ho preveu per a tots els ajuntaments.

És una mesura adequada i proporcionada la incorporació d’aquest precepte a la Llei, per tal de dotar de major seguretat jurídica al marc normatiu aplicable als allotjaments turístics en habitatge, d’acord amb el principi de eficiència administrativa i coherència.

La proposta s’inclou en l’Avantprojecte de llei per tractar-se d’una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l’actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s’insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d’autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d’agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l’habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l’activitat econòmica.

7) Decret legislatiu 2/2003, de 28 d’abril, pel qual s’aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 81.1

EMT M-147.0

Es modifica el paràgraf inicial de l'apartat 2 de l'article 126-17 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. El Govern ha de garantir l'accés dels consumidors a l'educació en consum de manera continuada, mitjançant un centre permanent d'educació en consum i ha d'adoptar les mesures adequades per a assolir els objectius següents:”

OBJECTE

Reforçar el desplegament de la competència estatutària recollida a l'article 123 de l'Estatut, pel que fa a la formació i educació en matèria de consum i les activitats subsegüents.

Aquesta activitat esdevé fonamental per a un correcte funcionament de l'economia catalana i les transaccions de béns i serveis.

És necessari establir que, junt amb la formació i educació en consum també s'ha de dur a terme la de innovació i recerca en consum a través del centre permanent d'educació en consum. Es modifiquen els article 126.17.2 i 126-18 i s'addiciona un nou article el 126-19.

NECESSITAT

Cal dotar l'ACC de més legitimació i situar-la també en una dimensió acadèmica i estratègica, apart de l'activitat de formació i de l'educació en consum, l'ACC ha d'apostar perquè l'Escola del Consum de Catalunya esdevingui una institució de referència, no només en l'àmbit de l'educació i formació en consum sinó també en l'àmbit de la recerca i la transferència del coneixement en consum, per la qual cosa cal que en el codi de consum de Catalunya es detalli aquesta nova funció.

Per associar que el centre permanent en educació en consum esdevingui una institució de referència en l'àmbit de la recerca i la transferència del coneixement en aquesta matèria es adient incloure la innovació i la recerca com a objectius del Govern en el codi de consum.

Cal que la innovació i la recerca en consum siguin objectius en consum del Govern per tal que l'ACC com a organisme que assumeix totes les competències de consum, els pugui dur a terme. Donat que es tracta d'un objectiu prioritari de l'ACC i requereix començar a treballar enguany, no es pot deixar aquesta iniciativa a la tramitació ordinària d'un projecte de llei.

MARC NORMATIU

-La normativa d'aplicació en la matèria és:

•Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

•Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.

•Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum

COMPETÈNCIA

L'article 123 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum. A banda d'això, cal tenir en compte que els drets de les persones que gaudeixen de la condició de consumidores i usuàries estan protegits, d'acord amb el que disposen els articles 28, 34 i 49 de l'Estatut d'autonomia.

L'article 2 de la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum estableix om a funcions de l'ACC la formació i l'educació en consum

Les regulacions que conté la norma en tramitació s'emparen en la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya té en matèria de consum, de conformitat amb les previsions que es recullen a l'article 123 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya

Articles 126-17 i 126-18 Modificació

Article 126-19 Addició

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 81.1

EMT M-372.0

S'afegeix un nou article, el 126-19, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

“Article 126-19
Innovació i recerca en consum

El Govern ha de garantir la innovació i recerca en consum mitjançant el centre permanent d'educació en consum, amb els objectius següents:

- Impulsar la innovació, la recerca i els estudis sobre actituds i tendències de consum i el desenvolupament de projectes de recerca estratègics.
- Promoure la transferència del coneixement en consum amb altres organismes públics i privats.
- Fomentar espais de reflexió i de pensament adreçat a empreses, fabricants, distribuïdors, organitzacions consumidoristes, experts, grups d'interès i administracions públiques, amb l'objectiu d'anticipar línies d'actuació de futur en l'àmbit del consum.”

OBJECTE

Actualment l'únic paràmetre luminotècnic i ambiental que recull la Llei 6/2001 per la graduació de les sancions és la quantitat de llum que emet la instal·lació d'il·luminació; tot i que és un paràmetre clau, hi ha d'altres característiques de la instal·lació d'il·luminació que repercuteixen directament en els possibles danys causats per aquesta i que no s'estan aplicant.

A més, en els darrers anys la tecnologia en matèria d'il·luminació ha evolucionat moltíssim amb la introducció dels LED i l'inici de la implantació de sistemes de telegestió, fet que fa necessari la introducció de nous paràmetres per a la graduació de les sancions.

Tot això fa que el redactat actual de la graduació de les sancions no permeti adequar l'import de la sanció a la gravetat de l'impacte real sobre el medi.

NECESSITAT

Establir paràmetres suficients i adequats per graduar les sancions de manera proporcional al dany causat, facilitant així la interpretació i aplicació de la norma i la tramitació dels expedients sancionadors corresponents. Així mateix millorar la seguretat jurídica del règim sancionador previst en aquesta Llei.

Opció 1. No es contempla aquesta opció donat que el redactat actual no permet graduar les sancions de manera proporcional als potencials danys causats en el medi.

Opció 2. No existeix cap altra opció regulatòria per aconseguir l'objectiu que es persegueix, donat que a l'estar el règim sancionador tipificat per la Llei 6/2001, s'ha de modificar per una norma del mateix rang.

Opció 3. S'ha escollit l'opció que assegura la possibilitat de graduar la sanció al potencial dany causat per l'incompliment de manera objectiva, racional i eficaç.

La proposta de modificació de l'articulat de la Llei 6/2001 no introdueix cap obligació nova que no estigués contemplada ja en la normativa a efectes pressupostaris de la Generalitat. No suposa cap obligació nova a nivell pressupostari ni cap nova càrrega administrativa, tampoc de personal ni material del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Opció no fer res

Ingressos: 0 €

Despeses:0 €

Proposta

Previsió ingressos derivats de la proposta: no es pot determinar

Previsió de despeses derivades de la proposta: 0 €

MARC NORMATIU

L'actual règim sancionador resulta poc proporcional al dany potencial o causat. Això va en detriment de la correcció de determinades situacions d'instal·lacions d'enllumenat que afecten el medi. Amb la proposta es pretén disposar d'un règim sancionador més fàcil d'aplicar que millori la seva eficàcia i, per tant, disposar d'una eina efectiva en el cas d'incompliments de la normativa de prevenció de la contaminació lumínica.

COMPETÈNCIA

La proposta ofereix noves eines per graduar les l'import de les sancions, permet que la sanció sigui més proporcional al possible dany causat, millora l'aplicació de la normativa i la seguretat jurídica. Aquest fet, facilitarà la quantificació de les sancions i, per tant, la tramitació dels expedients sancionadors, cosa que pot implicar, una reducció dels recursos destinats a aquesta matèria.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya

Article 126-19

Addició

Articles 126-17 i 126-18

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 81.1

EMT M-371.0

Es modifica el paràgraf inicial de l'article 126-18 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

“Article 126-18

El Govern ha de garantir la formació contínua i permanent dels consumidors, mitjançant el centre permanent d'educació en consum, amb l'impuls i el foment dels tipus de formació següents:”

OBJECTE

Actualment l'únic paràmetre luminotècnic i ambiental que recull la Llei 6/2001 per la graduació de les sancions és la quantitat de llum que emet la instal·lació d'il·luminació; tot i que és un paràmetre clau, hi ha d'altres característiques de la instal·lació d'il·luminació que repercuteixen directament en els possibles danys causats per aquesta i que no s'estan aplicant.

A més, en els darrers anys la tecnologia en matèria d'il·luminació ha evolucionat moltíssim amb la introducció dels LED i l'inici de la implantació de sistemes de telegestió, fet que fa necessari la introducció de nous paràmetres per a la graduació de les sancions.

Tot això fa que el redactat actual de la graduació de les sancions no permeti adequar l'import de la sanció a la gravetat de l'impacte real sobre el medi.

NECESSITAT

Establir paràmetres suficients i adequats per graduar les sancions de manera proporcional al dany causat, facilitant així la interpretació i aplicació de la norma i la tramitació dels expedients sancionadors corresponents. Així mateix millorar la seguretat jurídica del règim sancionador previst en aquesta Llei.

Opció 1. No es contempla aquesta opció donat que el redactat actual no permet graduar les sancions de manera proporcional als potencials danys causats en el medi.

Opció 2. No existeix cap altra opció regulatòria per aconseguir l'objectiu que es persegueix, donat que a l'estar el règim sancionador tipificat per la Llei 6/2001, s'ha de modificar per una norma del mateix rang.

Opció 3. S'ha escollit l'opció que assegura la possibilitat de graduar la sanció al potencial dany causat per l'incompliment de manera objectiva, racional i eficaç.

La proposta de modificació de l'articulat de la Llei 6/2001 no introdueix cap obligació nova que no estigués contemplada ja en la normativa a efectes pressupostaris de la Generalitat. No suposa cap obligació nova a nivell pressupostari ni cap nova càrrega administrativa, tampoc de personal ni material del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Opció no fer res

Ingressos: 0 €

Despeses:0 €

Proposta

Previsió ingressos derivats de la proposta: no es pot determinar

Previsió de despeses derivades de la proposta: 0 €

MARC NORMATIU

L'actual règim sancionador resulta poc proporcional al dany potencial o causat. Això va en detriment de la correcció de determinades situacions d'instal·lacions d'enllumenat que afecten el medi. Amb la proposta es pretén disposar d'un règim sancionador més fàcil d'aplicar que millori la seva eficàcia i, per tant, disposar d'una eina efectiva en el cas d'incompliments de la normativa de prevenció de la contaminació lumínica.

COMPETÈNCIA

La proposta ofereix noves eines per graduar les l'import de les sancions, permet que la sanció sigui més proporcional al possible dany causat, millora l'aplicació de la normativa i la seguretat jurídica. Aquest fet, facilitarà la quantificació de les sancions i, per tant, la tramitació dels expedients sancionadors, cosa que pot implicar, una reducció dels recursos destinats a aquesta matèria.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya

Article 126-19

Addició

Articles 126-17 i 126-18

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 81.2

EMT M-366.0

S'afegeix un article 333-12 a la Llei 22/2010, amb el text següent:

"Article 333-12 Mesures substitutives de les sancions

1. Les resolucions sancionadores com a conseqüència de les infraccions en matèria de drets lingüístics dels consumidors poden preveure mesures substitutives a la sanció econòmica.

2. Aquestes mesures han de consistir en la realització de programes educatius, activitats o serveis relacionats amb els drets lingüístics, vinculats al sector d'activitat i les circumstàncies en què s'ha comés la infracció.

3. La mesura substitutiva l'ha de demanar la persona o persones responsables de la infracció, abans que la resolució sancionadora adquireixi fermesa en via administrativa.

4. La mesura substitutiva l'ha de sol·licitar, de manera voluntària, la persona o persones físiques responsables de la infracció, d'acord amb el que preveu l'article 334.1. En el cas que la responsabilitat sigui d'una persona jurídica, l'ha de sol·licitar qui n'acrediti la representació, i l'han d'executar les persones vinculades laboralment o contractualment amb la persona jurídica responsable.

5. El procediment per sol·licitar la mesura substitutiva s'ha de regular per decret del Govern de la Generalitat. La forma, la durada i el contingut de les mesures substitutives segons les circumstàncies de la infracció s'han de regular mitjançant una ordre del Departament competent en matèria de política lingüística."

OBJECTE

El Codi de consum de Catalunya preveu obligacions empresarials en matèria de drets lingüístics de les persones consumidores, i el seu incompliment genera una infracció administrativa de caire econòmic.

Es tracta de introduir la possibilitat que, de manera voluntària, l'infractor sancionat pugui substituir la sanció pecuniària per una activitat d'altre tipus, relacionada amb els drets lingüístics dels consumidors.

NECESSITAT

Les sancions econòmiques vinculades a les infraccions en matèria de drets lingüístics dels consumidors, sovint són font de polèmica i tenen un impacte mediàtic i social important, tant pels defensors de les mesures adoptades, com pels seus detractors.

Aquets novadora iniciativa pretén millorar aquesta escletxa, i donar la possibilitat als infractors de millorar el seu servei als usuaris, alhora que no els produeix un impacte negatiu en el seu patrimoni.

La possibilitat de substitució de la sanció econòmica per alguna activitat de caire social o educatiu relacionada amb la llengua, sembla que un cop es desplegui reglamentàriament, pot donar fruits positius, tant en l'àmbit de la defensa dels interessos dels consumidors i usuaris, com de la llengua catalana.

La mesura requereix un desplegament reglamentari posterior, per tant, cal que a la major brevetat es faci la modificació del Codi de Consum.

D'altra banda, la mesura té un impacte econòmic directe, ja que estableix la condonació de les sancions en cas que voluntàriament es sol·liciti una mesura substitutòria, amb un decrement dels ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

La normativa d'aplicació en la matèria és:

Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.

Decret 151/2013, de 9 d'abril, sobre la potestat sancionadora en matèria de consum i sobre el procediment de restitució de quantitats percebudes indegudament, reposició de la situació alterada i rescabament de danys i perjudicis.

COMPETÈNCIA

L'article 123 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum. A banda d'això, cal tenir en compte que els drets lingüístics de les persones que gaudeixen de la condició de consumidores i usuàries estan protegits de manera especial, d'acord amb el que disposa l'article 34 de l'Estatut.

Les regulacions que conté la norma en tramitació s'emparen en la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya té en matèria de consum, de conformitat amb les previsions que es recullen a l'article 123 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, així com l'article 143 que regula l'oficialitat i l'abast del català com a llengua pròpia.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya

Article 333-12

Addició

Article 82.1

EMT M-166.1

Les modificacions del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya, efectuades en els apartats anteriors de l'article 83, mantenen rang reglamentari de Decret a l'efecte del seu desplegament, modificació i derogació.

OBJECTE

Mantenir el caràcter i rang reglamentari de les modificacions operades en el Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya. D'aquesta manera s'assenyala l'aplicació immediata i l'eficàcia jurídica de les modificacions realitzades a la norma reglamentària. Aquestes modificacions tenen una incidència important en aspectes que afecten a la qualitat de l'oferta turística i a l'ordenació del Sector.

NECESSITAT

En consonància amb els principis generals d'eficàcia i eficiència que ha de presidir l'actuació de les administracions públiques de Catalunya resulta necessari incorporar aquesta previsió per tal que les mesures proposades puguin tenir una aplicació immediata i puguin servir de referència jurídica a tot el Sector, incrementant d'aquesta manera la seguretat jurídica per la claredat del marc normatiu aplicable.

La mesura és adequada perquè permetria clarificar l'aplicabilitat de les modificacions realitzades a les disposicions del Decret 75/2020 d'una forma immediata estalviant d'aquesta manera aclariments posteriors i perjudicis als usuaris turístics. Cal subratllar que és necessari eliminar qualsevol incertesa en l'aplicació de les mesures reglamentàries per tal d'incrementar la seguretat jurídica respecte als requisits jurídics aplicables.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 83.1

EMT M-161.0

Es deroga l'apartat a de la secció segona de l'article 131-2 del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya.

OBJECTE

La inscripció al Registre dels establiments i activitats d'interès turístic a Catalunya és voluntària i no afegeix cap efecte jurídic o pressuposa algun avantatge. Per tant, mantenir la vigència de l'apartat esmentat suposa continuar en una situació d'inseguretat jurídica, ja que estableix una ambigüitat respecte al caràcter obligatori de la inscripció, del conjunt d'aquestes entitats i establiments que realitzen activitats turístics i no es refereixen als establiments d'allotjament turístic, els quals, en contrast, efectivament han d'habilitar-se al Registre com a tals.

NECESSITAT

És necessari per tal de clarificar el marc normatiu, atès que el precepte pot portar a creure que la inscripció atorga algun dret o suposa algun reconeixement. No obstant això, aquesta inscripció no caràcter obligatori ni cap virtualitat jurídica, esdevenint per tant un precepte superflu i totalment innecessari. La proposta és coherent amb la proposta de derogació de l'article 73.4 de la Llei de turisme.

La mesura és adequada a la finalitat de simplificació i coherència normativa i de reforç de la seguretat jurídica, ja que el manteniment de l'apartat esmentat pot induir a confusió sobre els efectes que es puguin derivar de la inscripció, amb els consegüents perjudicis a la ciutadania i al sector.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Article 83.2

EMT M-162.0

Es modifica l'apartat a de la secció primera de l'article 131-2 del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“-1 Secció primera

a) Allotjaments turístics.

Les dades dels allotjaments turístics que consten al Registre són les següents:

I. Titular.

II. Adreça de l'allotjament.

III. Telèfon de l'allotjament. En el cas d'habitatges d'ús turístic i llars compartides, el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat.

IV Correu electrònic de l'allotjament.

V. Modalitat d'allotjament.

VI. Grup, categoria i distintiu, si escau.

VII. Nombre d'unitats d'allotjament.

VIII. Nombre de places.

IX. Dates de l'habilitació i de la seva comunicació al Registre de turisme de Catalunya.

X. Nom de l'allotjament, si escau.”

OBJECTE

Clarificar en l'apartat de la norma on s'enumeren les dades dels allotjaments turístics que s'inscriuen al Registre de Turisme de Catalunya, i en concret en el subapartat III referent al telèfon de l'allotjament, que en el cas dels habitatges d'ús turístic i de les llars compartides, s'inscriu al Registre de Turisme de Catalunya el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat.

NECESSITAT

És necessari inscriure al Registre de Turisme de Catalunya el número de telèfon d'assistència dels HUTS i de les llars compartides per tal de poder controlar el compliment del servei d'assistència que aquests allotjaments turístics han de prestar.

Es considera que la inscripció del número de telèfon és una mesura adequada a la finalitat que es persegueix, ja que per poder controlar l'existència del telèfon i la prestació efectiva d'aquest servei l'administració ha de poder disposar del número de telèfon.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 83.3

EMT M-163.0

Es modifica l'article 241-2 del Decret 75/2020, que resta redactat de la manera següent:

“Article 241-2

Titular de l'activitat

La persona titular de l'activitat és la propietària o la persona que aquesta autoritzi expressament, sempre que compleixi les mateixes condicions d'empadronament i residència efectiva exigides a les persones propietàries.

El document d'autorització de la persona propietària s'ha d'aportar en el tràmit d'habilitació per a l'inici de l'activitat.

En el cas de revocar l'autorització, la persona propietària ha de posar-ho en coneixement de l'administració municipal.”

OBJECTE

Clarificar en la regulació de la llar compartida que el document d'autorització de la persona propietària s'ha d'aportar en el tràmit d'habilitació per a l'inici de l'activitat.

Clarificar que en el cas de revocar l'autorització, la persona propietària ha de posar-ho en coneixement de l'administració municipal.

NECESSITAT

Per seguretat jurídica, i concretament per garantir que la persona titular efectivament està autoritzada, cal especificar en la norma que el document d'autorització de la persona propietària s'ha d'aportar en el tràmit d'habilitació de llar compartida, i també que la revocació de l'autorització s'ha de posar en coneixement de l'administració municipal.

Es considera que aportar l'autorització de la persona propietària en el tràmit d'habilitació i comunicar la revocació de l'autorització són mesures adequades a la finalitat que es persegueix, que és garantir el compliment d'aquest requisit des de l'inici i durant l'exercici de l'activitat.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 83.4

EMT M-164.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 241-3 del Decret 75/2020, amb el text següent:

“5. La persona titular de la llar compartida ha de facilitar a les persones usuàries un número de telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives l'activitat. Aquest número també ha d'estar a disposició de la comunitat de propietaris, veïns i administracions turístiques a fi de poder comunicar incidències que es puguin produir i els afectin.”

OBJECTE

Incorporar a la regulació de la llar compartida del Decret de turisme, el deure de la persona titular de facilitar a les persones usuàries un número de telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives l'activitat. Aquest número també ha d'estar a disposició de la comunitat de propietaris, veïns i administracions turístiques a fi de poder comunicar incidències que es puguin produir i els afectin.”

NECESSITAT

És necessari per a la protecció de les persones usuàries, per tal que se'ls pugui prestar el servei d'assistència de la mateixa manera que s'exigeix i es presta a les persones titulars dels habitatges d'ús turístic, i també per preservar la bona convivència entre persones titulars, usuàries i veïns, en l'exercici de l'activitat.

Es considera que és una mesura adequada a la finalitat que es persegueix, ja que el número de telèfon permet tant a usuaris com a veïns i administració poder comunicar de manera immediata a la persona titular qualsevol incidència relativa a l'exercici de l'activitat.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 83.5

EMT M-165.0

S'afegeix una disposició final, la tercera, al Decret 75/2020, amb el text següent:

“Disposició final tercera

Habilitació per a la modificació dels annexos

Mitjançant una ordre del departament competent en matèria de turisme es poden modificar els annexos del Decret, els quals estableixen els requisits turístics mínims dels allotjaments turístics i de les oficines de turisme de la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya, i els barems de qualitat hotelers.”

OBJECTE

Preveure en el Decret de turisme que els seus annexos, els quals estableixen els requisits turístics mínims dels allotjaments turístics i de les oficines de turisme de la Xarxa d'oficines de turisme de Catalunya, i els barems de qualitat hotelers, puguin ser modificats mitjançant ordre del departament competent en matèria de turisme.

NECESSITAT

D'acord amb els principis generals d'actuació de les administracions públiques de Catalunya d'eficàcia i eficiència, és necessari incorporar aquesta previsió per tal de poder actualitzar de forma ràpida, mitjançant Ordre departamental, els requisits turístics dels allotjaments turístics i de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya a les necessitats del sector.

La mesura és adequada perquè permetria adaptar els requisits que consten als annexos del Decret 75/2020 d'una forma més àgil, amb menys temps i menys requisits de tramitació, i evitaria incórrer en contradiccions entre els diferents cossos normatius.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol I . Protecció dels animals

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 84.1

ACC M-188.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 45 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, del 15 d'abril, que resta redactat de la manera següent:

"45.1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes de fins a 45.000 euros."

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és adequar l'import màxim de les sancions previst a l'article 45.1 Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals, a la reforma que es va fer de l'article 46.1 del mateix Decret Legislatiu, que preveu que la sanció màxima per infraccions molt greus sigui de 45.000 euros.

NECESSITAT

La present modificació esdevé necessària per esmenar una errada tècnica que ha generat una incoherència normativa que impossibilita l'aplicació dels imports màxims de les sancions per les infraccions a les previsions del text refós de la Llei de Protecció dels animals. Les sancions establertes a l'article 46.1 del DL 2/2008 poden arribar a ser de 45.000 euros; l'article que es proposa modificar estableix un màxim de 20.000 euros.

Per dotar de coherència al text normatiu i poder aplicar les sancions previstes a l'article 46.1 del text refós de la Llei de protecció dels animals, s'ha de modificar l'apartat 1 de l'article 45, que determina amb caràcter general les quanties màximes que es poden imposar.

En venir determinades les quanties sancionadores per Llei, atès el principi de tipicitat, l'única opció per procedir a la modificació proposada és la modificació de la norma de rang legal que les va establir. Es tracta d'una mesura de caràcter econòmic que dota de coherència al text normatiu i permet l'aplicació de les sancions previstes, motiu que justifica la seva inclusió en l'avantprojecte de Llei de mesures.

MARC NORMATIU

La proposta consisteix en la modificació de la Llei de protecció dels animals, el text refós de la qual va ser aprovat pel Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril; concretament, de l'article 45 que regula les multes, el comís i el tancament d'instal·lacions i en el seu apartat 1 estableix la quantia màxima de les multes.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té la competència compartida en medi ambient (art. 144 de l'Estatut) i la competència compartida en la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims (art. 144.1.c), també té la competència exclusiva en la protecció dels animals (art. 116.1.d).

D'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, les comunitats autònomes poden adoptar normes administratives sancionadores quan tenen competència sobre la matèria substantiva de què es tracti, si bé han de respectar les garanties constitucionals del Dret administratiu sancionador (art. 25.1 CE), i no han d'introduir divergències irraonables i desproporcionades respecte d'altres comunitats (art. 149.1.1 CE; STC 87/1985, FJ 8; 196/1996, FJ 3).

Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals.

45.1

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol II . Mesures de facilitació de l'activitat econòmica

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 85.1

EMT M-149.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 29 de la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, que resta redactat de la manera següent:

“Les administracions públiques de Catalunya, en l'exercici de les competències respectives d'intervenció de l'activitat econòmica, només poden exigir l'obtenció d'una llicència o autorització, o d'un altre mitjà d'intervenció amb control previ, si hi ha raons imperioses d'interès general que ho justifiquin, en els termes previstos a l'article 17 de la Llei 20/2013, del 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat”.

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica l'apartat 3 de l'article 29, de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per clarificar certs extrems que han suscitat dubtes en els operadors jurídics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021 i que requereixen s'esmeni.

NECESSITAT

L'Estat ostenta la competència exclusiva sobre les bases de l'activitat econòmica i ha regulat a l'article 17.1.a) de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia d'unitat mercat, en quins supòsits l'òrgan competent pot exigir l'autorització, per concórrer raons imperioses d'interès general. S'arriba a l'acord bilateral de substituir la referència a la Directiva 2006/123/CE per la referència a la Llei 20/2013, de 9 de desembre.

La modificació proposada és fruit de l'acord en la Comissió bilateral Generalitat – Estat de 12 de març de 2021 i per tant a la responsabilitat de compliment que la Generalitat va adquirir en relació al redactat de l'apartat 3 de l'article 29.

La modificació relativa a l'apartat 3 de l'article 29 respon no només a la voluntat de la Generalitat que la considera adequada i correcta sinó a un compromís bilateral assumit envers a l'Estat i a rel de la Comissió Bilateral Generalitat –Estat celebrada en data 12 de març de 2021.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2. Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia d'unitat mercat (BOE, número 295, de 10 de desembre de 2013).

3. Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica Article 29.3

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 85.2

EMT M-150.0

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 42 de la Llei 18/2020, que resten redactats de la manera següent:

“3. L'òrgan competent, si els defectes detectats no són de caràcter essencial, pot incoar el procediment sancionador que correspongui una vegada transcorregut el termini concedit sense que s'hagin esmenat.
4. L'òrgan competent, si una vegada transcorregut el termini d'esmena la comunicació presenta algun dels defectes de caràcter essencial que descriu l'apartat 5, ha de dictar una resolució que deixi sense efecte la comunicació, ordeni el cessament de l'activitat i, si escau, restitueixi la situació jurídica al moment previ a l'inici de l'activitat corresponent, sens perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent.”

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica :els apartats 3 i 4 de l'article 42, de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació de l'activitat econòmica per clarificar certs extrems que han suscitat dubtes entre els operadors jurídics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021 i que requereixen s'esmeni.

NECESSITAT

A l'article 42, apartats 3 i 4, hi ha una incoherència en la regulació dels terminis d'esmena, doncs es fan referència a un termini de 10 dies i un de 15 dies indistintament. Amb caràcter general el termini és de 10 dies, per tant, no te sentit establir a la llei el termini de 15 dies, quan aquest termini tindrà caràcter excepcional, és a dir, només s'hauria d'aplicar a aquells casos en que s'ha concedit l'ampliació del termini.

La modificació proposada, respon al fruit de l'anàlisi de l'aplicació de l'article 42 de la Llei de facilitació i els dubtes que s'han traslladat per part dels òrgans competents que han d'aplicar aquesta norma. Així, porta a confusió, que l'article 42.2 estableixi el termini de 10 dies per esmenar, i que als apartats e i 4 es parli de 15 dies. Per tant, per coherència amb l'apartat 2, entenem que caldria eliminar el terminis de 15 dies a que es refereixen els apartats 3 i 4.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica és una llei nova amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una Llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís de certs ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d'aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i és per això que és urgent la seva inclusió en l'avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.Els articles 32 i 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

3. Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica Article 42.3 i 4

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 85.3

EMT M-151.0

Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 18/2020, que resta redactada de la manera següent:

“Quarta. Vinculació de la cerca guiada

Els procediments administratius s’han d’incorporar progressivament, de manera que tots els relatius a inici d’activitat estiguin incorporats en un termini de dos anys a comptar de l’entrada en vigor d’aquesta llei, moment en el qual ha d’ésser efectiva la vinculació de l’eina de cerca guiada a què fa referència l’article 7.2.a.”

OBJECTE

L’avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica la Disposició addicional quarta, de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per clarificar i concretar certs extrems que han suscitat dubtes en els operadors jurídics i tecnològics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021 i que requereixen s’esmeni.

NECESSITAT

Entrada en vigor la Llei, es va detectar que hi havia un error en el redactat d’aquesta previsió de la disposició addicional quarta. En concret, s’indicava que en el termini de 2 anys s’incorporarien a la cerca guiada tots els procediments sense distingir quin tipus de procediments serien. Amb la modificació que es proposa, es vol concretar que els que han d’estar operatius en el termini de 2 anys des de l’entrada en vigor són els procediments inicials d’activitat econòmica.

La modificació respon a l’anàlisi de l’aplicació i el compromís d’acompliment que s’han traslladat per part dels òrgans competents i dels òrgans transversal de caire tecnològic de la Generalitat de Catalunya. Amb la situació provocada per la COVID, part dels esforços tecnològics i del personal que s’ha de dedicar a la cerca guiada s’han hagut de dedicar a temes prioritaris per a la ciutadania. És important precisar que el compromís es pot mantenir pels procediments d’inici.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, és una llei nova amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una Llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís de certs ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d’aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i compliment i és per això que és urgent la seva inclusió en l’avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s’emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s’aprova l’Estatut d’Autonomia de Catalunya.

2.Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l’activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s’aprova l’Estatut d’Autonomia de Catalunya. L’article 45.5 de l’Estatut, dins dels principis rectors que han d’orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d’afavorir el desenvolupament de l’activitat empresarial i l’esperit emprenedor. L’article 152 de l’Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l’activitat econòmica.

Article 85.4

EMT M-153.0

Es modifica la disposició transitòria cinquena de la Llei 18/2020, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició transitòria cinquena
Pèrdua d'eficàcia dels efectes de la comunicació durant la pandèmia del SARS-CoV-2

Mentre sigui aplicable alguna resolució emesa pel departament competent en matèria de salut que estableixi mesures restrictives per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia al territori de Catalunya produïda per la pandèmia del SARS-CoV-2, els terminis que estableix l'article 36.1 per a la pèrdua d'eficàcia dels efectes de la comunicació no són aplicables.”

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica la Disposició transitòria cinquena de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per ajustar els terminis i l'aplicació transitòria que aquesta disposició comporta. Diversos òrgans competents ens han traslladat el temor de certes persones titulars d'activitats econòmiques que, veient com s'allarga la situació de crisi sanitària i sense poder iniciar o reprendre la seva activitat, l'administració competent pugui iniciar d'ofici el procediment de pèrdua d'eficàcia.

NECESSITAT

La disposició permet rectificar l'article 36. 1 en moments de pandèmia, doncs s'han donat casos d'activitats que no han pogut començar o no s'ha hagut reprendre per com hi impacten les mesures covid adoptades però sense la intenció de donar-la de baixa . Vist que no se sap quan acabarà la situació d'anormalitat, es modifica la disposició eliminant els terminis que s'hi establien.

La modificació respon a l'anàlisi de l'aplicació i els dubtes que s'han traslladat per part dels òrgans competents i les persones titulars a les quals els hi és d'aplicació. Aquesta disposició inclosa per la situació de crisi sanitària requereix certs ajustos per tal d'assegurar la tranquil·litat de les persones titulars a qui els hi pot afectar. Atès que la crisi s'ha allargat en el temps més del que es preveia en un inici, cal ajustar la redacció d'aquesta disposició.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica és una llei nova amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís de certs ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d'aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i és per això que és urgent la seva inclusió en l'avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 85.5

EMT M-152.0

Es modifica la disposició final setena de la Llei 18/2020, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició final setena
Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.
2. L'obligació de les administracions públiques catalanes d'adaptar-se al model de relació amb les empreses, a la incorporació dels diferents procediments administratius relatius a l'inici de l'activitat a la cerca guiada i a la incorporació de les diferents col·leccions de dades estandarditzades al Directori d'empreses, establiments i registres, entra en vigor al cap de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei."

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica la disposició final setena de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per clarificar i concretar certs extrems que han suscitat dubtes en els operadors jurídics i tecnològics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021.

NECESSITAT

Tal i com s'ha indicat en la proposta de modificació de la disposició addicional quarta, un cop entrada en vigor la llei, es va detectar que hi havia un error en el redactat d'aquesta previsió. En concret, s'indicava que en el termini de 2 anys s'incorporarien a la cerca guiada tots els procediments sense distingir quin tipus de procediments serien. Aquest termini es repeteix a la Disposició final que aquí proposem de canviar.

La modificació de la Disposició final Setena, respon al fruit de l'anàlisi de l'aplicació i el compromís d'acompliment que s'han traslladat per part dels òrgans competents i dels òrgans transversals de caràcter tecnològic de la Generalitat de Catalunya.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica és una llei amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís d'ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d'aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i compliment i és per això que és urgent la seva inclusió en l'avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol III . Prevenció de riscos laborals

Article 86.1

EMT M-134.0

Es modifica l'article 58 de la Llei 7/2004, del 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, que resta redactat de la manera següent:

"Article 58. Afectació de les quanties recaptades per la sanció d'infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals

El deu per cent de l'import de les sancions econòmiques per infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals recaptades pel departament competent en matèria de relacions laborals s'ha de destinar a incrementar el pressupost inicial de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral per desenvolupar les actuacions preventives específiques que programa dit departament, competent en l'execució de polítiques en prevenció de riscos laborals."

OBJECTE

Fer efectiva l'afectació del 10% de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals, de manera que s'incrementi el pressupost de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral (ICSSL) i així revertir part dels diners recaptats per sancions en actuacions que millorin les condicions de treball, ja que amb el redactat actual no s'ha fet efectiu el caràcter finalista dels ingressos que es pretenia.

Es tramita paral·lelament una derogació de la darrera modificació de l'article 58 de la Llei 7/2004, del 16 de juliol efectuada per l'article 230 de la Llei 5/2017, del 28 de març.

NECESSITAT

La Llei 7/2004, de 16 de juliol, preveia l'afectació de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals per actuacions preventives, per una quantia igual a l'excés sobre la quantitat recaptada en l'exercici anterior. L'última modificació de la Llei 7/2004, va concretar la quantia afectada: un 10%.

Cal concretar el redactat actual especificant que el 10% incrementarà el pressupost de l'ICSSL, ja que el redactat actual no ha comportat l'ús finalista que es pretenia.

Fer efectiva l'afectació parcial dels ingressos obtinguts de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals permetrà destinar aquests ingressos a la finalitat de millorar la seguretat i salut dels treballadors i per tant revertir els recursos obtinguts per incompliments en millores per a la prevenció de riscos laborals.

La proposta constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de Llei queda plenament justificada.

En concret, l'avantprojecte de Llei de mesures 2022 és l'instrument normatiu adequat per modificar un article de la llei de mesures de l'any 2004, en concret l'article 58 Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

El III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral va preveure l'increment del finançament per desenvolupar accions del Marc estratègic català de Seguretat i Salut Laboral i que fons provinents de la recaptació per sancions de prevenció de riscos laborals havien de revertir en accions de seguretat i salut laboral, per part de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral. El redactat actual de la l'article 58 de la Llei 7/2004, d'acord amb la darrera modificació efectuada per la Llei 5/2017, no ha permès donar compliment al compromís que va adoptar el Govern en el III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral, és per això que es proposa la derogació de la modificació introduïda per la Llei 5/2017 i es tramita paral·lelament una proposta de modificació de l'article 58 de la Llei 7/2004

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dona publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que inclou en tot cas la prevenció de riscos laborals i la seguretat i salut laboral, entre d'altres.

Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives

Art. 58

Modificació

Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic

Art. 230

Supressió

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol IV . Destinació dels ingressos derivats de l'activitat de transport d'energia elèctrica

Article 87.1

ACC M-217.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, que resta redactat de la manera següent:

"4.S'afecten parcialment els ingressos derivats de l'impost en els termes següents:

- a) El 20% dels ingressos relacionats amb les activitats de transport d'energia elèctrica efectuada pels elements fixos del subministrament d'energia elèctrica s'integren al Fons Climàtic amb la finalitat de finançar mesures i programes de caràcter mediambiental, de transició energètica i de desenvolupament i millorament de les zones afectades per l'impacte ambiental de la producció d'energia elèctrica.
- b) El 20% dels ingressos relacionats amb l'activitat de transport de telefonia efectuada pels elements fixos, i el 20% dels derivats de l'activitat d'allotjament i gestió d'elements radiants per al transport de les comunicacions electròniques efectuades pels elements fixos que configuren les diferents xarxes han de finançar programes de desplegament de xarxes de comunicacions electròniques en zones rurals i programes sectorials d'impuls de les tecnologies de la informació i la comunicació en aquestes zones.
Correspon al departament competent en matèria de telecomunicacions i polítiques digitals la gestió d'aquests ingressos. En la selecció dels projectes als quals es destinen els recursos ha de participar el departament responsable de les polítiques de desenvolupament rural
- c) El 20% dels ingressos relacionats amb les activitats de producció, emmagatzematge i transformació d'energia elèctrica d'origen nuclear s'han de destinar a nodrir un fons per a finançar actuacions de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa de les zones afectades per l'impacte ambiental de la producció d'energia elèctrica nuclear.
Aquest fons està adscrit al departament competent en matèria d'empresa i treball. El règim de gestió d'aquest fons es regula per un reglament que ha de preveure la participació en la determinació de les prioritats d'actuació del fons, dels consells comarcals i d'altres entitats locals de caràcter supramunicipal de les zones afectades."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és concretar el destí d'una part dels ingressos de l'impost.

Es preveu l'afectació d'un 20 % dels ingressos d'activitats de transport d'energia elèctrica s'integrin en el Fons Climàtic; i que el 20% dels relacionats amb la producció d'energia elèctrica nuclear es destinin a un nou Fons per finançar actuacions de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa de les zones afectades per l'impacte de la producció d'aquesta energia.

Es determinen també els criteris de participació en la gestió dels ingressos que no estan vinculats al Fons Climàtic.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa té una doble objectiu. El primer és determinar l'òrgan responsable de la gestió i alhora determinar la participació d'altres departaments o administracions en la gestió. El segon, és fer una nova afectació d'ingressos amb la finalitat de nodrir un Fons destinat a finançar actuacions de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa de les zones afectades per l'impacte ambiental de la producció d'energia elèctrica nuclear.

La mesura proposada, l'assignació dels recursos afectats a un Fons i/o a un departament en concret en funció de la finalitat que es pretén amb l'afectació parcial dels ingressos, és la millor fórmula per a assolir els objectius que es buscaven amb la creació de l'impost.

En tractar-se d'una proposta que modifica parcialment la afectació d'un impost respecte a la prevista en al Llei vigent i que determina l'adscripció parcial dels ingressos al Fons Climàtic o a un nou Fons en funció de l'activitat gravada i de la finalitat a la que es vinculen els recursos, es considera que la Llei de Mesures és l'eina més adient i lògica per a procedir a la modificació legislativa instada.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta modifica l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. I també, pel que fa a la modificació de la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 8, en adscriure els ingressos al Fons Climàtic desenvolupa allò previst a l'article 51 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic que preveu que el Govern podrà acordar destinar altres ingressos a proveir el Fons Climàtic.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga competències a la Generalitat de Catalunya en matèria de Medi ambient, espais naturals i meteorologia

1. Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou en tot cas:

(...)

b) L'establiment i la regulació de mesures de sostenibilitat, fiscalitat i recerca ambientals.

Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient
DECRET 33/2020, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen la composició i e

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol V . Universitats

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 88.1

REU M-259.0

Es modifica l'article únic de la Llei 3/2016, del 15 de desembre, de pròrroga del Pla Serra Húnter, que resta redactat de la manera següent:

"Article únic. Pròrroga del Pla Serra Húnter

1.El Pla Serra Húnter, aprovat pel Govern l'1 d'agost de 2003 d'acord amb l'apartat 3 de la disposició final segona de la Llei 1/2003, del 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, i amb les adaptacions introduïdes a l'apartat 2 de la disposició addicional dissetena de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, prorrogat per la Llei 3/2016, de 15 de desembre, i que per Acord del Govern de 9 de desembre de 2020 va estendre la vigència fins al 31 de desembre de 2021, es prorroga fins al 31 de desembre de 2023, amb efectes des de l'1 de gener de 2022. Les universitats públiques que es vulguin acollir a la pròrroga han de formalitzar un conveni de col·laboració amb el departament competent en matèria d'universitats per al seu desenvolupament d'acord amb les característiques del Pla 2016-2020 que es prorroga.

2. El Govern abans no finalitzi la vigència del Pla, i una vegada avaluat, n'ha de revisar les característiques, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats, amb l'objectiu de reforçar-lo i adaptar-lo a les necessitats de les universitats per continuar avançant en la societat del coneixement, i també n'ha de determinar el nou període de vigència.

3. Les lleis de pressupostos de la Generalitat del respectiu exercici econòmic han d'incloure les dotacions econòmiques que permetin donar continuïtat al Pla."

OBJECTE

Es prorroga la vigència del Pla Serra Húnter fins el 31 de desembre de 2023 amb efectes des de l'1 de gener de 2022. A l'empara de la Llei 3/2016 s'havia prorrogat fins el 31 de desembre de 2020 i per Acord del Govern de 9 de desembre de 2020, se'n va estendre la vigència fins al 31 de desembre de 2021. Les universitats s'han d'adherir a la pròrroga del Pla mitjançant la formalització d'un conveni.

Una vegada avaluat, el Govern n'haurà de revisar les característiques amb l'objectiu de reforçar-lo i adaptar-lo a les necessitats de les universitats i determinar un nou període de vigència.

NECESSITAT

L'objectiu del PSH és promoure en les universitats públiques del sistema universitari de Catalunya la contractació laboral de personal acadèmic d'excel·lència. Aquest objectiu es manté vigent i necessari d'acord amb el que disposa el Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (en endavant PN@SC) aprovat per Acord del Govern el 9 de juny de 2020. Per això cal modificar la Llei 3/2016 per estendre'n la vigència.

La mesura és adequada atès que garanteix la continuïtat del Pla Serra Húnter durant dos anys més, i també en preveu la seva avaluació abans no finalitzi la seva vigència. Per altra banda, s'efectua un mandat al Govern per a la revisió de les característiques del Pla de manera que en surti reforçat i adaptat a les necessitats de les universitats per continuar avançant en la societat del coneixement, i per a determinar-ne el nou període de vigència.

Cal incorporar la mesura en l'Avantprojecte de llei perquè els pressupostos de la Generalitat han de preveure la dotació econòmica que permeti donar continuïtat al Pla d'acord amb el que estipula el PN@SC. A més, si bé es mantenen les característiques estipulades a la disposició addicional 17ena de la Llei 5/2001, s'hi afegeix el requisit de la seva avaluació que actualment no està previst a la normativa.

MARC NORMATIU

-Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

-Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya.

-Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics (DA 17)

-Llei 3/2016, de 15 de desembre, de pròrroga del Pla Serra Húnter, modificada per l'article 233 de la Llei 5/2017, del 28 de març.

-Acord del Govern de 16 de maig del 2017, pel qual s'aprova el Pla Serra Húnter per al període 2016-2020 i se'n concreten les característiques.

-Acord GOV/77/2020, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC).

COMPETÈNCIA

Article 172.2. e i f) EAC:172.2. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència compartida sobre tot allò a què no fa referència l'apartat 1, que inclou en tot cas: e) La regulació del règim del professorat docent i investigador contractat i funcionari. f) L'avaluació i el garantiment de la qualitat i de l'excel·lència de l'ensenyament universitari, i també del personal docent i investigador.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 3/2016, del 15 de desembre, de pròrroga del Pla Serra Húnter.

Article únic

Modificació

Part quarta : Mesures administratives
Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial
Capítol VI . Règim local

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 89.1

PRE M-059.0

Es modifica l'article 18 del text refós de la Llei municipal i de règim local, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

"Article 18. Resolució

18.1 Correspon al Govern la resolució dels expedients d'alteració dels termes municipals, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'Administració local.

18.2 El Govern ha d'aprovar la proposta de l'alteració dels termes municipals promoguda a iniciativa del municipi o dels veïns si es produeix l'acord favorable dels municipis interessats i no hi formulen objeccions la Comissió de Delimitació Territorial i la Comissió Jurídica Assessora."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 18 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que regula la resolució dels expedients d'alteració dels termes municipals per part del Govern de la Generalitat.

La part final de l'article 18.1 en el text original s'incorpora en un apartat segon en el text de la proposta.

NECESSITAT

Es pretén modificar l'estructura i introduir un apartat, que reculli el caràcter reglat de l'acord del Govern quan la proposta d'alteració dels termes municipals promoguda a iniciativa dels municipis o dels veïns, compta amb l'acord favorable dels municipis afectats i no formulen objeccions la Comissió de Delimitació Territorial ni la Comissió Jurídica Assessora (dictamens 86/1995, 321/2016).

La mesura és adient per assolir l'objectiu de seguretat jurídica precisant el redactat d'aquest article i per evitar dubtes interpretatius en relació amb el sentit de la resolució dels expedients d'alteració de termes municipals quan la proposta d'alteració dels termes municipals promoguda a iniciativa dels municipis o dels veïns, compta amb l'acord favorable dels municipis afectats i no formulen objeccions la Comissió de Delimitació Territorial ni la CJA.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 18 del TRLMRLC que clarifica el sentit del seu redactat.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:

- El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.
- El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya (capítols I a III del títol I).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 151 de l'EAC correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada a la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas:

a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya.

B) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials.

C) L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.

Tambe d'acord amb l'article 160 de l'Estatut, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril

Article 18

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 89.2

PRE M-060.0

Es modifica l'article 19 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 19. Contingut del decret

19.1 El decret ha de determinar la delimitació dels termes municipals, el repartiment del patrimoni, l'assignació del personal, la forma en què s'han de liquidar els deutes o els crèdits contrets pels municipis i la fixació de la capitalitat, si escau. Aquestes determinacions s'han d'ajustar als pactes intermunicipals que es poden establir entre els municipis interessats.

19.2 L'aprovació de l'alteració dels termes municipals no comportarà els efectes econòmics establerts en l'apartat anterior, quan el departament competent en matèria d'Administració local hagi iniciat l'expedient d'alteració per adaptar la línia de terme establerta en un expedient de delimitació a la realitat geogràfica o administrativa existent."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 19 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que regula el contingut del decret que aprova l'alteració dels termes municipals per part del Govern de la Generalitat.

S'incorpora un apartat segon a l'article relatiu a la manca dels efectes econòmics de les alteracions de termes iniciades pel Departament de la Presidència per adaptar la línia de terme fixada en un expedient de delimitació a la realitat geogràfica o administrativa existent.

NECESSITAT

Les línies de delimitació municipals no sempre coincideixen amb l'emprada pels ajuntaments. Cal fer l'oportuna adaptació. El Decret 244/2007 preveu que s'adapti, sempre que sigui coherent i hi hagi acord amb un expedient d'alteració dels termes municipals. En aquests casos, l'aprovació no comporta els condicionants de caràcter econòmic exigits per art. 19. Cal excepcionar-los. Se suprimeix l'esment a la Llei d'acord amb la regulació legal vigent.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de la coherència en el redactat de la norma, de manera que es contemplin les especificitats i singularitats en aquests tipus d'expedients i que no es preveuen en la redacció actual, atès que la redacció vigent de l'article 19 no preveu cap excepció sobre els condicionants de caràcter econòmic que, amb caràcter general, poden derivar de l'aprovació d'un expedient d'alteració de termes municipals.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 19 del TRLMRLC que clarifica el sentit del seu redactat i dona major seguretat jurídica.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:

- El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.

- El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya (capítols I a III del títol I).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 151 EAC, correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada per la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya; b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials; c) L'establiment per mitjà de Llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local. També l'article 160 EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril

Article 19

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 89.3

PRE M-061.0

Es modifica l'article 25 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 25. Delimitació dels termes municipals

25.1 Els ajuntaments tenen la facultat de promoure la delimitació dels seus termes municipals, d'acord amb el procediment establert per reglament.

25.2 Els conflictes que es poden plantejar entre municipis en relació amb la delimitació dels seus termes han de ser resolts pel departament competent en matèria d'Administració local, amb informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial i dictamen previ de la Comissió Jurídica Assessora.

25.3 En el cas que la línia de terme aprovada no s'adapti a la realitat geogràfica o administrativa existent, el departament competent en matèria d'Administració local, a proposta d'algun dels ajuntaments afectats, podrà iniciar un expedient d'alteració de termes municipals per modificar la línia de terme i suspendre l'efectivitat de la delimitació aprovada fins a la resolució de l'expedient pel Govern."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 25 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i es preveu la suspensió de l'efectivitat de la delimitació derivada d'un expedient de delimitació de termes municipals quan la línia de terme aprovada no s'adapti a la realitat geogràfica o administrativa existent, i el Departament de la Presidència hagi iniciat, a proposta d'algun dels ajuntaments afectats, un expedient d'alteració de termes municipals per modificar la línia de terme. Aquesta suspensió estarà vigent fins a la resolució de l'expedient d'alteració de termes pel Govern.

NECESSITAT

S'ha detectat que les línies de delimitació municipals descrites en actes històriques no coincideixen amb l'emprada pels ajuntaments. Aquestes divergències poden requerir la tramitació d'un expedient d'alteració dels termes municipals per assolir l'oficialització de la línia de terme consolidada en el temps. Cal suspendre l'efectivitat de la delimitació establerta fins la resolució de l'expedient on es fixarà la delimitació ajustada a la realitat.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de la coherència en l'adaptació de la línia de terme municipal a la realitat geogràfica i administrativa dels municipis i evitar els perjudicis que es podrien ocasionar amb l'execució d'una delimitació que s'ha d'adaptar a línia de terme emprada pels ajuntaments a través d'un expedient d'alteració de termes.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura en el contingut de l'Avantprojecte de Llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 25 del TRLMRLC.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:

- El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.
- El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que disposa l'article 151 EAC, correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada per la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya; b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials; c) L'establiment per mitjà de Llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.

Així, l'article 160 EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril

Article 25

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 89.4

PRE M-062.0

Es modifica l'apartat 5 de l'article 72 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"72.5 Correspon al departament competent en matèria d'Administració local anotar en el registre en què s'inscriuen els ens locals de Catalunya la condició dels municipis de règim especial, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'apartat 5 de l'article 72 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que recull el regim jurídic dels municipis de règim especial, i, en concret, en aquest apartat es regula la inscripció en el Registre del sector públic local de Catalunya dels municipis de règim especial.

NECESSITAT

Actualment existeix ja una disposició que regula el Registre del sector públic local de Catalunya així com els procediments d'inscripció, anotació i cancel·lació de dades (Decret 95/2015, de 9 de juny), que estableix que el departament competent pot inscriure d'ofici dades relatives als ens locals publicades en butlletins i diaris oficials, registres públics i les que s'acreditin per algun altre mitjà oficial, entre elles, les dels règims municipals especials.

La mesura és adient per simplificar els tràmits administratius i evitar la duplicitat de procediments d'inscripció dels municipis de règim especial. D'acord amb la regulació vigent del Registre del sector públic local de Catalunya, el reconeixement del règim especial d'un municipi és títol suficient per a la seva anotació, sense necessitat d'informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial ni dictamen de la CJA, a diferència del que estableix l'article 72.5.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 72.5 del TRLMRLC que simplifica els tràmits administratius.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:

- Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol III del títol IV els règims especials municipals.
- Decret 95/2015, de 9 de juny, pel qual es regula el Registre del sector públic local de Catalunya.
- Ordre GRI/280/2015, de 4 de setembre, d'organització del Registre del sector públic local de Catalunya

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que disposa l'article 151 EAC, correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada per la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya;b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials;c) L'establiment per mitjà de Llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.

Així, d'acord amb l'article 160 EAC correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril

Article 72.5

Modificació

Article 89.5

PRE M-056.0

S'afegeix un article, el 145 *bis*, al text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, amb el redactat següent:

"145 *bis*. Tramesa de documentació economicofinancera

145.1 Els ens locals han de complir adequadament amb les seves obligacions de tramesa de la documentació economicofinancera en la forma i el termini que determini la normativa sectorial.

145.2 El Departament competent en matèria de cooperació amb l'administració local gestiona l'Inventari públic de control del compliment de tramesa de documentació economicofinancera dels ens locals mitjançant la informació subministrada per cada organisme responsable de rebre la documentació. Aquest inventari determina l'estat de cada ens local respecte a la tramesa dels pressupostos i la liquidació dels pressupostos al mateix departament, de l'estat del deute a final d'exercici al departament competent en matèria d'economia i finances i del compte general a la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

145.3 Als ens locals que hagin incomplert aquest deure de remissió, se'ls aplicaran les mesures destinades a suspendre el lliurament de subvencions o transferències a les quals tinguin dret amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, sempre que no provenguin d'altres administracions, sens perjudici que altres normes específiques en matèria de subvencions o transferències regulin altres mesures com la pèrdua del dret o la pèrdua de la condició de beneficiari com a conseqüència de l'incompliment. En el cas de subvencions de fons europeus s'aplicarà a l'import corresponent a la Generalitat.

145.4 El departament competent en matèria de cooperació amb l'administració local acordarà la suspensió del lliurament, segons el que determini la normativa reglamentària, que es mantindrà fins que l'ens infractor envii la documentació pendent a l'organisme corresponent o fins a la prescripció del pagament."

OBJECTE

S'addiciona al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya l'article 145bis Tramesa de documentació economicofinancera a l'objecte de recollir en una normativa amb rang de llei les conseqüències de caràcter sancionador que ja s'estan aplicant des de 2011 de l'incompliment per part dels ens locals de la totalitat de les obligacions de tramesa als Departaments de Presidència i Economia i Hisenda i a la Sindicatura de Comptes incloses a l'Inventari creat per DA6 de la Llei 26/2009 i desplegat per l'Ordre GAP/539/2010.

NECESSITAT

Recollir en una norma les conseqüències de l'incompliment dels ens locals ja que se'ls sanciona amb la suspensió del lliurament de subvencions o transferències amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, sempre que no provenguin d'altres administracions. La Sindicatura de Comptes recomana la regulació dels procediments d'aplicació de les mesures que es puguin derivar dels incompliments i dotar de seguretat jurídica als afectats.

La mesura és adient per assolir tan l'objectiu de transparència i el màxim compliment dels ens locals envers la totalitat de les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera com l'increment de la seguretat jurídica en l'aplicació de les mesures coercitives davant l'incompliment al simplificar la normativa reguladora que actualment està recollida en diferents lleis sectorials i reglaments

Es tracta d'una addició de caràcter puntual que no afecta altres regulacions previstes al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Amb aquesta addició es dona compliment a les recomanacions de la Sindicatura de Comptes en els seus informes anuals.

MARC NORMATIU

La DA6.4 de la Llei 26/2009 regula l'Inventari públic de control del compliment de les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera dels ens locals als departaments competents en matèria de cooperació local i en matèria d'economia i finances i a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb la modificació introduïda per la Llei 5/2020.

L'Ordre GAP/539/2010 regula la creació de l'Inventari i l'article 6 determina la suspensió dels pagaments com a mesura coercitiva als ens incomplidors. No inclou la documentació economicofinancera a trametre al departament competent en matèria d'economia i finances.

La Llei 18/2010 de la Sindicatura de Comptes determina que als ens incomplidors se'ls podran aplicar les mesures coercitives i també les lleis de pressupostos per algunes subvencions, però no inclouen la totalitat de la documentació.

COMPETÈNCIA

Article 160. Règim local

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou, les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat.

Article 218. Autonomia i competències financeres

D'acord amb l'apartat 2 la Generalitat té competència, en el marc establert per la Constitució i per la normativa de l'Estat, en matèria de finançament local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

Article 145bis.

Addició

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 89.6

PRE M-354.0

S'afegeix una disposició transitòria, la tercera, al text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició transitòria tercera. Règim transitori

La modificació dels articles 19.2 i 25.3 s'aplica als expedients que estiguin en tramitació en el moment d'entrada en vigor de la disposició que els modifica."

OBJECTE

Es proposa l'addició d'una nova disposició transitòria, la tercera, al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, relativa al règim transitori dels articles 19.2 i 25.3, introduïts per l'Avantprojecte de llei de mesures, fiscals i administratives per al 2022.

NECESSITAT

Es vol clarificar l'aplicació de dues de les mesures que es proposa introduir en l'Avantprojecte, en concret les que fan referència als articles 19.2 i 25.3 del TRLMRL. En aquest sentit es considera necessari incorporar una previsió, mitjançant una nova disposició transitòria, segons la qual els articles 19.2 i 25.3 seran d'aplicació a aquells expedients que es trobin en tràmit en el moment de la seva entrada en vigor.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de seguretat jurídica i per evitar dubtes interpretatius en relació amb l'aplicació de les previsions establertes pels articles 19.2 i 25.3 introduïts per l'Avantprojecte de la llei de mesures, fiscals i administratives per al 2022.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura per una qüestió de tècnica legislativa, per la seva relació i connexió directa amb els modificacions dels articles 19.2 i 25.3, la incorporació dels quals també es proposa en l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i administratives per al 2022.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:

-El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.

-El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya (capítols I a III del títol I).

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que disposa l'article 151 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a)La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya; b)La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials;c)L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.

Així, cal tenir en compte que d'acord amb l'article 160 correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril

Disposició transitòria tercera

Addició

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol VII . Equipaments comercials

Article 90.1

EMT M-280.0

S'afegeix una lletra, la *j*, a la disposició addicional novena del Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, amb el text següent:

“j) A Cervelló, en l'àmbit de planejament del subsector 2, sector UP4, al km. 1.241,5 de la carretera N-340, fins a un màxim de 10.000 m2 de superfície de venda en un establiment comercial col·lectiu que pot incloure dos grans establiments territorials comercials, un dels quals un establiment individual dedicat a la comercialització de productes alimentaris i de consum quotidià en règim d'autoservei d'una superfície màxima de venda de 5.000 m2.”

OBJECTE

S'addiciona una lletra j) a la Disposició addicional novena del Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials (DOGC número. 5534, de data 28 de desembre de 2009), per tal que es pugui implantar un centre comercial al Subsector 2, Sector UP4, del municipi de Cervelló.

NECESSITAT

Per tal de preservar el recinte de les caves situades en una edificació catalogada, i per tal de compatibilitzar la conservació d'aquest patrimoni arquitectònic amb usos compatibles, es necessari introduir una addició a la Disposició addicional novena del Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, per tal d'establir una nova excepció al regim general d'implantació comercial, que permeti un equipament comercial en aquest espai.

És adequat introduir aquesta addició a la Disposició addicional novena del Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, per tal de poder permetre la implantació d'establiments comercials en el conjunt arquitectònic constituït per l'edifici de les caves Rondel del municipi de Cervelló, ja que resulta necessari preservar-lo i l'ús comercial és l'idoni.

Cal incloure aquesta proposta en l'Avantprojecte de Llei de mesures perquè es tracta d'una regulació administrativa de caràcter estrictament sectorial, que introdueix una modificació que comporta un canvi puntual en la normativa reguladora dels equipaments comercials.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc normatiu següent:

1)Estatut d'Autonomia de Catalunya (Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya).

2)Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials (DOGC número. 5534, de data 28 de desembre de 2009).

COMPETÈNCIA

L'article 121 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de comerç i fires, i en concret la classificació i planificació territorial dels equipaments comercials i la regulació dels requisits i del règim d'instal·lació, ampliació i canvi d'activitat dels establiments.

Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials

Disposició addicional Novena

Addició

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol VIII . Vitivinicultura

Article 91.1

ACC M-281.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura, que resta redactat de la manera següent:

"1.Als efectes d'aquesta llei, s'entén per denominació d'origen protegida o indicació geogràfica protegida el nivell de protecció dels productes originaris d'un àmbit territorial que no excedeixi el territori de Catalunya. La qualitat i les característiques dels productes vitivinícoles emparats s'aconsegueixen pel vincle existent entre la zona geogràfica delimitada i reconeguda administrativament, les varietats de raïm de vinificació i els factors humans i naturals que s'apliquen a llur producció, elaboració i envelliment, d'acord amb el contingut del plec de condicions. Els productes vitivinícoles emparats per una denominació d'origen protegida o indicació geogràfica protegida són els que recullen els punts 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de la part II de l'annex VII del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell."

OBJECTE

Es modifica l'article 20.1 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura , consistent en la supressió del seu redactat de l'incís “parcialment” i mantenint “totalment”, i amb la finalitat de precisar l'abast exacte, de manera que resulti clarament referit en exclusiva a l'àmbit territorial autonòmic de Catalunya.

NECESSITAT

D'obligat compliment en virtut d'acord pres en seu de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat en relació amb la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura de data 23 de febrer

Dur a terme el contingut de l'acord pres entre la Generalitat de Catalunya i l'Estat, en seu de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, pel que fa a la modificació de l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura

Donat que l'acord es va publicar el passat 24 de març de 2021, i es va prendre el compromís per part de la Generalitat de Catalunya davant l'Estat de formalitzar la modificació de l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura, el més aviat possible i tant bon punt es tingués l'oportunitat d'incloure-la en una llei a publicar. És per això que es proposa incloure en la llei de mesures per a l'exercici 2022.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la modificació proposada s'encabeix en el contingut de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura (DOGC núm. 8080, del 9.02.2020), així com en l'article 128 de la Llei orgànica 6/2006, de reforma de Estatut d'autonomia de Catalunya (DOGC núm. 4680, del 20.07.2006 i BOE núm. 172, del 20.07.2006).

COMPETÈNCIA

L'article 128 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya, respectant el que disposa l'article 149.1.13 de la Constitució, la competència exclusiva sobre denominacions d'origen i altres mencions de qualitat, que inclou el règim jurídic de creació i funcionament, així com, la determinació dels possibles nivells de protecció dels productes, llur règim i llurs condicions, i també els drets i les obligacions que en deriven, entre d'altres.

Llei 2/2020, de 5 de març, de la vitivinicultura

article 20.1

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol IX . Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

Article 92.1

EMT M-301.0

Es modifiquen l'apartat 1 i la lletra *c* de l'apartat 3 de l'article 19 de la Llei 14/2002, del 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, que resta redactat de la manera següent:

"1. Un cop declarada l'obertura del procés electoral, les cambres han d'exposar al públic els respectius censos electorals durant un període de trenta dies naturals. L'inici d'aquest període i la forma d'exposició dels censos electorals es determinaran per l'òrgan tutelar. Les reclamacions que es presentin contra els censos electorals han d'ésser acceptades o refusades pel comitè executiu de la cambra respectiva."

"c) Els terminis per a l'exercici del vot."

OBJECTE

L'objecte és introduir un instrument regulatori flexible, de ràpida tramitació per part de l'òrgan tutelar de les cambres, que permeti adaptar el nostre calendari electoral a l'obertura del procés electoral, realitzada pel Ministeri competent; i també la previsió d'alternatives de vot diferents al vot per correu, com el vot electrònic.

NECESSITAT

Cal incorporar un instrument regulatori flexible que permeti determinar l'inici i la forma per a l'exposició del censos, garantint un termini legal de 30 dies naturals, un cop es declari l'obertura del procés electoral, per tal de tenir uns censos actualitzats i assolir una adequada representació dels sectors econòmics als plens camerals. D'altra banda cal donar cobertura legal a canals de votació diferents al vot per correu, adequant-los a les noves pràctiques.

És adequada la modificació que es proposa per tal de dotar de major seguretat jurídica el procés electoral cameral, garantint la adequada representació dels sectors econòmics als plens de les cambres, d'acord amb els principis de necessitat, coherència i efectivitat.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura que introdueix canvis necessaris i que són urgents, atesa l'obertura anticipada del període electoral per part del Ministeri competent, i adaptar així la normativa a l'actual calendari i canal de votació cameral.

MARC NORMATIU

- Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.
- Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.
- Decret Llei 3/2017, de 27 de juny, de mesures urgents per a la celebració d'eleccions a les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i constitució dels seus òrgans de govern.
- Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 125 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de cambres de comerç, indústria i navegació, la competència exclusiva, salvant el que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquesta article. Aquesta competència, respectant el que disposen els article 36 i 139 de la Constitució, inclou en tot cas:

- a) La regulació de l'organització interna, del funcionament i del règim econòmic, pressupostari i comptable, i també del règim de col·legiació i adscripció, dels drets i deures de llurs membres i del règim disciplinari.
- b) La creació i l'atribució de funcions.
- c) La tutela administrativa.
- d) El sistema i el procediment electorals aplicables a l'elecció dels membres de les corporacions.
- e) La determinació de l'àmbit territorial i la possible agrupació dins de Catalunya.

Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.	Article 19	Modificació
Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.	Article 2	Supressió

Article 94.1

DGT M-336.2

S'afegeix una disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, amb el text següent:

“Disposició addicional
Subministrament d'informació i dades entre els òrgans i entitats que integren l'Administració tributària de Catalunya

1. L'Agència Tributària de Catalunya i els òrgans dels departaments de l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic que d'acord amb la legislació d'aplicació exerceixen funcions de gestió, liquidació i recaptació de tributs, han de subministrar dades o informació rellevant als òrgans i entitats que integren l'Administració tributària que es detallen i amb les finalitats que s'especifiquen:

- a) A l'òrgan competent en matèria de tributs amb la finalitat d'analitzar i dissenyar la política tributària, elaborar la normativa tributària general i de les figures tributàries pròpies i dels tributs cedits, en el marc de les competències de la Generalitat.
- b) A l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya amb la finalitat d'elaborar estudis de recerca en matèria d'hisenda pública, dret tributari i gestió dels sistemes fiscals en matèria fiscal i tributària.

2. Els òrgans i entitats esmentats en l'apartat 1 també han de subministrar dades o informació a l'entitat de l'Administració de la Generalitat que tingui atribuïda l'avaluació de polítiques públiques quan amb la finalitat d'elaborar estudis d'avaluació d'impacte dels impostos propis i cedits, actuï per encàrrec de l'òrgan competent en matèria d'hisenda.

3. La informació i les dades a subministrar seran les proporcionals, necessàries i imprescindibles per al compliment de les finalitats que s'esmenten en els apartats anteriors.

4. La comunicació d'aquesta informació s'ha de fer de manera anonimitzada, sempre que sigui possible o, si la finalitat perseguida ho requereix, pseudonimitzada, de manera que no permeti la identificació de les persones afectades per terceres persones diferents a l'entitat cedent.

5. S'han d'aplicar mecanismes d'encriptació de la informació durant comunicació d'aquesta i, sempre que sigui possible, a la resta de les operacions del tractament. Un cop finalitzat l'estudi, l'elaboració de la normativa o l'anàlisi i disseny de la política tributària, s'ha de destruir la informació personal, llevat que s'anonimitzi.”

OBJECTE

La proposta afegeix una disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, i estableix l'obligació de subministrament de dades i informació per part de l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) i els òrgans i entitats que tenen atribuïdes funcions d'aplicació de tributs a altres òrgans i entitats que integren l'Administració tributària de Catalunya i a entitats d'avaluació de polítiques públiques, per tal de poder fer efectives les funcions que tenen atribuïdes relacionades en l'àmbit tributari.

NECESSITAT

La disposició addicional quarta del llibre segon del Codi tributari de Catalunya habilita la comunicació de dades i informació de l'ATC a la Direcció General de Tributs i Joc per tal de poder fer efectives un seguit de funcions que aquest òrgan té atribuïdes.

Per tal d'incrementar l'eficiència de l'actuació de l'Administració tributària de Catalunya en el seu conjunt, cal ampliar els subjectes obligats a subministrar informació així com els subjectes destinataris.

Mesura organitzativa que persegueixi disposar d'un marc normatiu que aportï seguretat jurídica al subministrament d'informació entre els diversos òrgans i entitats que integren l'Administració tributària de Catalunya i a entitats que efectuen avaluació de polítiques públiques, per tal que puguin donar compliment a les funcions en matèria tributària que la legislació vigent els encomana, tenint en compte el caràcter reservat de la dades amb transcendència tributària.

Es considera adequat adoptar la mesura mitjançant la inclusió d'una disposició en l'avantprojecte de llei de mesures del 2022 que tingui per objecte la modificació del Codi tributari de Catalunya, front l'opció d'impulsar, tramitar i un avantprojecte de llei específic, tenint en compte la naturalesa puntual i organitzativa del seu objecte, que no té efectes directes en la ciutadania.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en la normativa següent:

Article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost.

Article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària

Reglament (UE) núm. 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46 / CE (Reglament general de protecció de dades).

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix: “Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Article 95.1

EMT M-300.0

Es deroga l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.

OBJECTE

Es proposa la derogació de l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya, en coherència amb la proposta de modificació de l'article 19.1 de la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.

NECESSITAT

Atès que en l'Avantprojecte també es proposa una modificació de l'article 19.1 de la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, en el sentit d'habilitar a l'òrgan tutelar per a regular l'exposició dels censos electorals, és necessari derogar l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres.

És adequada la derogació en coherència amb la modificació de l'article 19 de la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres que es proposa en aquest mateix Avantprojecte de llei, per reforçar la seguretat jurídica ja que el manteniment de l'article 2 del Decret esmentat, pot induir a confusió en els terminis d'exposició dels censos electorals per part de les cambres catalanes.

En aquest mateix Avantprojecte de llei es proposa la modificació de l'article 19 de la Llei 14/2002, de 27 de juny. Per coherència normativa i seguretat jurídica és adequat derogar en la mateixa norma l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya, que regula la mateixa matèria d'una altra manera i té un rang normatiu inferior.

MARC NORMATIU

-Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.

-Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.

-Decret Llei 3/2017, de 27 de juny, de mesures urgents per a la celebració d'eleccions a les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i constitució dels seus òrgans de govern.

-Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 125 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de cambres de comerç, indústria i navegació, la competència exclusiva, salvant el que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquesta article. Aquesta competència, respectant el que disposen els article 36 i 139 de la Constitució, inclou en tot cas:

a) La regulació de l'organització interna, del funcionament i del règim econòmic, pressupostari i comptable, i també del règim de col·legiació i adscripció, dels drets i deures de llurs membres i del règim disciplinari.

b) La creació i l'atribució de funcions.

c) La tutela administrativa.

d) El sistema i el procediment electorals aplicables a l'elecció dels membres de les corporacions.

e) La determinació de l'àmbit territorial i la possible agrupació dins de Catalunya.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.

Article 2

Supressió

Part final :

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

Convenis de l'Institut Català de la Salut amb el Departament de Salut

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

SLT M-338.0

S'autoritza l'Institut Català de la Salut a intercanviar prestacions vinculades a l'àmbit sanitari mitjançant l'establiment de convenis amb el Departament de Salut en el marc dels objectius fixats en l'article 3 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és facilitar les relacions entre el Departament de Salut i l'Institut Català de la Salut per assolir una major eficiència i eficàcia en les prestacions sanitàries a efectuar i potenciar les relacions directes entre totes dues parts.

NECESSITAT

Com a principal proveïdor del sistema públic sanitari, l'Institut Català de la Salut precisa d'una habilitació expressa amb el Departament de Salut per donar una estabilitat i seguretat jurídica a les relacions que mantinguin entre ells.

Amb aquesta mesura es clarificaria quin és el marc normatiu a partir del qual es poden desenvolupar les relacions entre l'Institut Català de la Salut i el Departament de Salut pel que fa a les prestacions sanitàries que encarregui el Departament.

La normativa existent en matèria de convenis, que s'emmarca dins de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; així com la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic fan una regulació general que mereix el seu desenvolupament en una mesura com la que es planteja amb aquesta proposta.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en que s'insereix la proposta és el següent:

-Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut.

-Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

-Llei 26/2010, de 3 d'agost, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya és competent per aprovar aquesta proposta normativa d'acord amb el que disposa l'apartat b) de l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol.

Es desenvolupa l'article 3 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut.

avantprojecte de llei de mesures

disposició adicional

Addició

Part final :

Disposicions additionals

Disposició adicional segona

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

ACC M-233.0

Pla de tancament i desmantellament de les incineradores existents

El Govern ha d'adoptar, en el termini de dos anys des de l'aprovació d'aquesta llei, un pla de tancament i desmantellament de les incineradores existents, prèvia avaluació de la seva adequació als objectius derivats de la Directiva (UE) 2018/851, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2008/98/CE sobre els residus, i prèvia valoració de les alternatives més adequades de gestió dels residus que són objecte de tractament en aquestes instal·lacions.

No s'admetran a tràmit sol·licituds que tinguin per objecte la nova construcció o l'ampliació d'infraestructures d'incineració de residus fins a l'aprovació del pla.

Així mateix resten suspeses fins a l'aprovació del pla les tramitacions dels expedients de nova construcció o d'ampliació d'infraestructures d'incineració.

OBJECTE

La present proposta té com a objecte donar compliment a la Moció 159/XII publicada al BOP número 566 de data 9 de març de 2020, per aquest motiu es proposa regular en una norma amb rang de llei una moratòria per a l'admissió a tràmit de nous projectes de construcció o d'ampliació d'infraestructures d'incineració de residus.

NECESSITAT

La nova Directiva 2018/851/UE insta els Estats membres que han de desenvolupar infraestructures de gestió de residus a fixar objectius clars d'actuació a llarg termini que permetin orientar les inversions, evitant en particular la creació de capacitats excessives de caràcter estructural per al tractament de residus residuals que puguin bloquejar materials reciclables en els nivells inferiors de la jerarquia de residus.

La UE aconsella als estats membres amb alta dependència d'instal·lacions finalistes que facin anàlisi i revisió de les seves planificacions segons l'impacte dels objectius de reciclat per disposar de residus que sustentin noves plantes d'incineració durant la seva vida útil (20-30 anys), la capacitat de coincineració disponible, i la capacitat dels països veïns. La mesura que es proposa permetrà així regularitzar la situació d'aquestes instal·lacions de gestió de residus.

És la mateixa Moció de la que deriva aquesta proposta de moratòria als nous projectes d'incineració de residus urbans i industrials. Pel seu contingut i efectes, la moratòria requereix la seva previsió en una disposició normativa. En conseqüència per dur a terme la moratòria prevista en la Moció i per a al adopció d'un pla de tancament i desmantellament d'aquestes instal·lacions, es considera que la Llei de mesures fiscals i financeres es una eina normativa idònia.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la Moció 159/XII publicada al BOP número 566 de data 9 de març de 2020, en virtut de la qual el Parlament insta el Govern, així com en els articles 38 i 39 del Text refós de la llei reguladora dels residus, que regulen les instal·lacions de disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració, i, amb caràcter general, en la Directiva (UE) 2018/851, del Parlament europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018.

Així mateix, s'emmarca en la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, pel que fa al règim d'autorització i modificació d'aquestes activitats.

COMPETÈNCIA

Les propostes normatives formulades s'emmarquen en les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de medi ambient d'acord amb els articles 111 i 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveuen, respectivament, l'exercici de la potestat legislativa, reglamentària i executiva de la Generalitat en les competències compartides, i la competència compartida de la Generalitat en matèria de medi ambient i la competència per establir normes addicionals de protecció.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part final :

Disposicions addicionals

Disposició addicional tercera

EDU M-119.1

Programes i estratègies d'atenció educativa complementària

1. L'administració educativa pot dissenyar programes i estratègies d'atenció educativa complementària adreçats als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, amb risc d'abandonament escolar prematur o amb situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desafavorides.

2. D'acord amb el que s'estableixi per decret del Govern, els programes i les estratègies d'atenció educativa complementària són accions educatives extraordinàries que, en col·laboració amb els centres educatius, es poden impartir i gestionar a través de les fórmules no contractuals consistents en acció educativa concertada, en gestió delegada o en convenis amb institucions, associacions i entitats privades sense ànims de lucre.

OBJECTE

La DA 49 de la Llei 9/2017, de 9 de novembre, de contractes del Sector Públic que estableix que es poden legislar instruments no contractuals per a la prestació dels serveis públics.

L'objecte és determinar les fórmules no contractuals a través de les que es podran gestionar programes i estratègies d'atenció a alumnat amb necessitat de suport educatiu, per a posterior desplegament reglamentari del Govern.

NECESSITAT

Es necessària per tal que l'administració educativa pugui disposar de fórmules no contractuals mitjançant per prestar els programes i les estratègies d'atenció educativa complementària, en tant que actuacions educatives extraordinàries que s'adrecen als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, amb risc d'abandonament escolar prematur o amb situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desafavorides.

És una mesura adequada donat que garanteix que els programes i estratègies d'atenció educativa complementària, per als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu amb risc d'abandonament escolar prematur o amb situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desafavorides es podran prestar de la forma més àgil i eficient possible, atès que estableix les fórmules no contractuals mitjançant les quals es podran prestar aquests programes i estratègies.

El desplegament de les fórmules de gestió no contractuals s'ha de fer per Llei.

Només la incorporació a la Llei de mesures garanteix que es pugui fer de forma suficientment ràpida per després abordar el desplegament reglamentari d'aquestes fórmules no contractuals. Altrament la gestió dels programes i estratègies adreçats als alumnes en risc es veuria molt dificultada.

MARC NORMATIU

La DA 49 de la Llei 9/2017, de 9 de novembre, de contractes del Sector Públic que estableix que es poden legislar instruments no contractuals per a la prestació dels serveis públics.

La DA 49a de la Llei orgànica Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació: “Les administracions educatives i l'Administració local podran desenvolupar programes i estratègies d'atenció educativa complementària de suport a l'escolarització per a l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, mitjançant fórmules no contractuals, amb entitats privades sense ànim de lucre, institucions o associacions”.

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació: l'article 3 del Dret dels alumnes a una educació integral; l'article 4.2 de l'obligació del Govern de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació i en l'article 21 del dret dels alumnes a rebre una atenció especial.

COMPETÈNCIA

L'article 131 EAC, de les competències en matèria educativa.

L'EAC atribueix a la Generalitat competències en matèria educativa de caràcter exclusives, compartides i d'execució que emparen la proposta efectuada.

L'article 21.1 EAC, dels Drets i deures en l'àmbit de l'educació.

L'article 159 EAC del règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Avantprojecte de la Llei de Mesures

disposició addicional

Addició

Part final :

Disposicions addicionals

Disposició addicional quarta

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

ACC M-221.0

Pròrroga del que disposa l'article 20 del Decret llei 25/2020, de 16 de juny, de mesures extraordinàries en matèria social i de caràcter fiscal i administratiu, en relació amb el tractament d'imports de cànon de l'aigua inclosos en rebuts esdevinguts incobrables.

Es prorroga per als exercicis 2022 a 2025, inclòs, el que disposa l'article 20 del Decret lei 25/2020, de 16 de juny, de mesures extraordinàries en matèria social i de caràcter fiscal i administratiu, en relació amb la possibilitat que les entitats subministradores justifiquin i es dedueixin els imports de cànon de l'aigua repercutits per factura sobre llurs abonats esdevinguts incobrables, sempre que les factures hagin estat emeses a partir del dia 1 de gener de 2019 i fins eal 31 de desembre de 2020.

OBJECTE

El sistema de declaració i deducció dels rebuts impagats per part de les entitats subministradores, es va veure transitòriament modificat amb l'article 20 del Decret llei 25/2020, de 16 de juny, que estableix un nou mètode per tal de poder deduir-se els rebuts impagats durant els anys 2020 i 2021, en relació a les factures emeses entre l'1 de gener de 2019 i 31 de desembre de 2020. Era una mesura que es va prendre per combatre la crisi econòmica generada per la situació de pandèmia derivada de la COVID-19, i el que es vol, és ampliar aquesta possibilitat fins al 2025.

NECESSITAT

Com a conseqüència de l'impacte en l'economia i, al seu torn, en les famílies i les empreses per la situació derivada de la declaració de l'estat d'alarma per la COVID19, s'ha incrementat l'impagament de factures, i també de l'import que esdevé incobrable per les entitats subministradores corresponent als clients vulnerables i no vulnerables. Per tant, cal ampliar el temps en que hi ha possibilitat de deduir-se de manera més àgil els imports no cobrats.

La finalitat és ampliar dos anys més el model previst a l'article 20 del Decret llei 25/2020, de 16 de juny, que va establir un sistema més àgil i menys rigorós per tal de poder deduir-se aquests rebuts impagats, i donar suport fiscal a les entitats subministradores davant l'increment dels impagaments de les factures de l'aigua per part dels abonats, com a conseqüència de la crisi econòmica provocada per la crisi sanitària provocada per la COVID-19.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui aplicable en el període de temps que es determina, no vinculat a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.

En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part final :

Disposicions addicionals

Disposició addicional cinquena

Triennis del personal funcionari dels Cossos Especials al servei de la Sanitat Local

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

SLT M-295.0

Els funcionaris dels cossos especials al servei de la sanitat local que presten assistència sanitària als beneficiaris del sistema públic de salut percebran els triennis que acreditin per la seva condició de personal funcionari, i no percebran cap quantitat en concepte d'antiguitat per la prestació de l'assistència sanitària als beneficiaris del sistema públic de salut.

Els funcionaris dels cossos especials al servei de la sanitat local que per l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior passin a percebre unes retribucions brutes en còmput anual inferiors a les que percebien, percebran un complement personal transitori absorbible consistent en la diferència entre la totalitat de les retribucions anteriors i la totalitat de les noves retribucions.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és adequar l'abonament dels triennis del personal sanitari local, que per la seva condició presta serveis com a personal de departament de Salut i, funcionament, com a personal assistencial a l'Institut Català de la Salut, a la regulació establerta a l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per solucionar una situació que tant la Direcció General de la Funció Pública com la Intervenció Delegada del departament de Salut consideren que no s'ajustava a la normativa bàsica.

NECESSITAT

Segons l'informe de la Direcció General de la FP, de 3/12/2020, sobre la percepció de triennis per part del personal funcionari sanitari local APD, a aquest personal només se li han de reconèixer triennis per la prestació de serveis com persona funcionari APD i no per la prestació de serveis assistencials a càrrec de l'ICS, i no fer-ho així vulnera la normativa bàsica, raó per la qual s'ha de trobar una solució jurídica que, alhora, garanteixi els drets adquirits.

Amb aquesta mesura ens adequaríem a la normativa bàsica i, específicament, l'article 23. b) de l'EBEP, que determina que els triennis constitueixen una quantitat que ha de ser igual per a cada subgrup o grup de classificació professional per cada tres anys de servei, i al fet que no es pot computar més d'una vegada un període de temps encara que durant aquest període el funcionari hagi prestat serveis simultanis o desenvolupat dues activitats o llocs de treball.

La normativa bàsica no permet computar més d'una vegada un període de temps encara que durant aquest període el funcionari hagi prestat serveis simultanis o desenvolupat dues activitats o llocs de treball. Al no adequar-se la forma de retribuir els triennis al personal APD a la normativa d'aplicació, fa que sigui necessari, segons la Direcció General de la Funció Pública i la Intervenció Delegada del Departament de Salut, una intervenció jurídica urgent.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en que s'insereix la proposta és el següent:
Article 23,b) del Text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.
Article 7.2 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.
Article 6 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

COMPETÈNCIA

La mesura que es conté en aquesta Proposta s'incardina en l'àmbit competencial compartit establert a l'article 136. b), així com a l'article 162.3 a), de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

XX
XX

Text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre	Article 23.b)	Modificació
Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques	Art. 7.2	Modificació
Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'Incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat	Article 6	Modificació
II Acord de condicions de treball del personal de l'ICS	Punt 9.5.1	Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part final :

Disposicions addicionals

Disposició addicional sisena

Règim d'autonomia de gestió d'entitats que actuen en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació i en l'àmbit de la mobilitat

ECO M-369.0

El departament competent en matèria de finances ha d'elaborar dins l'any 2022, havent consultat el departament competent en matèria d'organització del sector públic, un informe de valoració del règim d'autonomia de gestió aplicable a les entitats del sector públic que actuen en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació i a determinades entitats del sector públic que actuen en l'àmbit de la mobilitat

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

Part final :

Disposicions addicionals

Disposició addicional setena

Servei 061 Salut Respon

PRE M-378.0

El Govern constata l'impacte que la pandèmia de la Covid 19 ha tingut en el conjunt del sistema de salut i el rol que l'atenció sanitària no presencial ha exercit en aquesta situació, esdevenint una eina de gran importància per a la coordinació i la supervisió de la recollida de dades, el seguiment, la gestió i el control de la pandèmia. En aquest sentit, l'atenció sanitària no presencial ha experimentat un gran creixement i ha esdevingut un complement imprescindible a l'atenció sanitària presencial, per tal d'oferir informació i consells a la població.

En conseqüència, per tal de consolidar i dimensionar adequadament aquest servei, tenint en compte la finalització propera del contracte actualment vigent del servei 061 Salut Respon i la seva estreta relació amb el dret a la salut, el Govern manifesta la seva voluntat, un cop finalitzi el contracte actualment vigent, de passar a gestionar de manera directa, mitjançant el Departament de Salut, almenys aquells serveis que actualment presta el 061 Salut Respon qualificats d'interès sanitari de cara a la ciutadania. Per aquest motiu, en el termini màxim d'un mes després de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, el Departament de Salut ha de posar en marxa una oficina amb la participació de tots els departaments implicats, amb la finalitat d'identificar i definir els principis, funcions i estructura que l'han de configurar, ha d'establir una metodologia d'avaluació de l'impacte de l'assumpció de la gestió directa d'aquest servei per la Generalitat de Catalunya i ha de fixar un pla, les mesures i un calendari per a fer-ho possible.

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

Part final :

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

ACC M-279.0

Taxa per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari

Pel que fa a les autoritzacions atorgades abans de l'1 de gener de 2022, i pel que fa a les anualitats de vigència de l'autorització que restin pendents a la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, l'òrgan gestor de la taxa emetrà una liquidació per l'import corresponent a la diferència entre la quota de la taxa que s'hagi satisfet i la quota que resulta de la regulació de la taxa en la redacció donada per aquesta llei.

OBJECTE

Modificar l'apartat 1 de l'article 25.24-2, per clarificar el concepte d'escomesa particular i redefinir les exempcions; modificar l'apartat 1 de l'article 25.24-4 per tal que l'execució de les actuacions autoritzades resti condicionada a la liquidació de l'import de la taxa; suprimir els apartats 2, 3 i 4 de l'article 25.24-4; modificar els apartats 1 i 2 de l'article 25.24-5, per establir un nou model de taxa i una nova base de càlcul, i addicionar una disposició transitòria a la Llei de mesures per regular el règim aplicable a les autoritzacions atorgades abans de l'1 de gener de 2022.

NECESSITAT

La tramitació de cada expedient d'autorització genera anualment un nou expedient de cobrament de la taxa, aquest creixement anual incrementa significativament les càrregues administratives. El nombre d'impagats en les successives anualitats és molt elevat, i implica càrregues administratives addicionals.

L'aplicació de les exempcions ha generat dubtes. Cal simplificar el càlcul de la taxa, i determinar el règim aplicable a les autoritzacions atorgades amb anterioritat.

El nou model de càlcul permetrà obtenir uns valors més proporcionals i justificats depenent quina sigui l'actuació i el tipus de via que afectada. L'establiment d'una quota única i que l'execució de les actuacions autoritzades resti condicionada a la liquidació de l'import de la taxa, reduirà el risc d'impagaments.

Aquesta simplificació suposarà una reducció del número d'expedients a tramitar, del temps de tramitació, i un increment en l'eficiència dels recursos utilitzats.

La mesura té incidència econòmica directa, atès que suposarà la recaptació d'uns ingressos que permetran, al estar configurada la taxa amb caràcter finalista, fer front als costos de conservació i manteniment de la xarxa viària de la Generalitat de Catalunya. També tindrà un impacte indirecte, atès que implicarà una reducció de les càrregues tècniques i administratives.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, i concretament, als seus articles 25.24-2, 25.24-4 i 25.24-5, que regulen, respectivament, les excepcions i bonificacions aplicables; l'acreditament i el règim aplicable a les autoritzacions atorgades amb anterioritat; la base imposable, tipus de gravamen i quota de la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari.

Així mateix, afecta a la Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, atès que es proposa l'addició d'una disposició transitòria per tal de regular el règim aplicable a les autoritzacions atorgades per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari amb anterioritat a l'1 de gener de 2022.

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat té competència per establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.

La competència per a la tarifació de la xarxa viària titularitat de la Generalitat de Catalunya es fonamenta en l'article 140.5 de l'Estatut d'Autonomia que preveu que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, que compren en tot cas, l'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya, i el règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 25-24-5, apartat 2	Modificació
Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic	Disposició transitòria	Addició

Part final :

Disposicions transitòries

Disposició transitòria segona

Termini per establir mecanismes de traçabilitat de les consultes en la comunicació de dades entre la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i els serveis sanitaris del sistema públic

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

DSO M-356.1

Les entitats responsables, en l'àmbit sanitari i dels serveis socials, de les comunicacions que es preveuen a la disposició addicional quinzena de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, han d'establir, en el termini de dos anys, mecanismes que permetin a les persones afectades consultar la traçabilitat de les consultes i accions realitzades.

OBJECTE

En relació amb la disposició addicional quincena de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, atès que concorren raons tècniques i organitzatives justificades que impedeixen l'adopció d'una mesura d'aquestes característiques amb immediatesa per part de les entitats responsables, s'incorpora una disposició transitòria a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2022, establint un període d'adaptació de 2 anys.

NECESSITAT

Un gran nombre de persones en situació de complexitat sanitària i social requereixen que el sistema de salut i el de serveis socials intervinguin de manera concurrent i conjunta en la valoració del seu estat. En alguns casos concorren múltiples plans d'actuació i els professionals dels diferents àmbits d'atenció no poden veure les valoracions i intervencions planificades per l'altre àmbit, dificultant i generant contradiccions i disrupcions en el procés d'atenció.

Millorar la coordinació del procés d'atenció i la presa de decisions compartides entre professionals i organitzacions dels àmbits d'atenció de salut i social. Promoure que els professionals que intervenen disposin de la informació mínima necessària per la presa de decisions que ajudi a dur a terme una valoració multidimensional i integral, un diagnòstic situacional i l'elaboració d'un pla d'atenció "únic", per tal d'evitar duplicitats.

Es considera necessari incorporar aquesta proposta a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres per tal de millorar la coordinació del procés d'atenció i la presa de decisions compartides entre professionals i organitzacions dels àmbits d'atenció de salut i social.

MARC NORMATIU

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica.

COMPETÈNCIA

L'article 162 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) relatiu a sanitat, Salut pública, ordenació farmacèutica i productes farmacèutics en els apartats 3.1, 3.2 i 3.3.

L'article 166 de l'EAC relatiu a serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies estableix que "correspona la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública (apartat a).

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

Disposició transitòria setena

Addició

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2022.

Disposició transitòria

Addició

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part final :

- Disposicions derogatòries
- Disposició derogatòria 1
- Normes de rang legal

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

ACC M-207.0

Es deroga la lletra o de l'article 52 de la Llei 22/2009, del 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és derogar la lletra o) de l'article 52 del capítol I del títol V. Es proposa la derogació d'una infracció greu del règim sancionador de la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals. Aquesta infracció es troba duplicada en dos articles diferents (51. u) i 52. o)) a la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

NECESSITAT

S'ha detectat una infracció duplicada a la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals, tipificada com a infracció lleu a l'article 51. u) i com a infracció greu a l'article 52. o). Cal derogar aquesta infracció per evitar la inseguretat jurídica que genera la duplicació d'una mateixa infracció amb qualificacions diferents.

La derogació de la infracció greu (article 52. o)) contribueix a eliminar la duplicació de la infracció per tal que no porti a confusió en l'aplicació i interpretació de la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals, referent al règim sancionador.

La derogació de la infracció greu (article 52. o)) es justifica pel fet que es tracte d'una infracció duplicada. Es pretén eliminar per tal que no hi hagi confusió en la interpretació de la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

MARC NORMATIU

Llei 22/2009 de 23 de desembre d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

Llei 42/2007, del 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, i el Reial decret 1614/2008, del 3 d'octubre, relatiu als requisits zoosanitaris dels animals i dels productes de l'aqüicultura, i també a la prevenció i el control de determinades malalties dels animals aquàtics.

Directiva 2006/88/CE del Consell, del 24 d'octubre de 2006, relativa als requisits zoosanitaris dels animals i dels productes de l'aqüicultura, i a la prevenció i el control de determinades malalties dels animals aquàtics, que actualitza, refon i consolida les normes zoosanitàries.

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent:

Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.

Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de pesca.

ACC M-215.0

Es deroga la disposició transitòria de la Llei 9/1995.

OBJECTE

L'objecte de la present derogació és la disposició transitòria de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, la qual estableix que les prohibicions i les limitacions concretes que afecten la circulació motoritzada per camins i pistes forestals establertes pels articles 6, 8 i 10.2 no s'aplicaran fins que les administracions competents no efectuïn les senyalitzacions corresponents, que han de fer-se en el termini de dos anys.

NECESSITAT

Es proposa derogar la disposició transitòria de la Llei 9/1995 atès que davant la impossibilitat material, personal i pressupostària de realitzar la senyalització de totes les limitacions i prohibicions que operen en els camins i pistes forestals, deixa de tenir sentit condicionar l'aplicació de determinades prohibicions i limitacions, a la senyalització d'aquestes en el termini de dos anys.

La derogació de la disposició transitòria proposada contribueix a adequar les competències del Departament a les possibilitats materials, personals i pressupostàries pel que fa la senyalització dels camins que tenen limitacions i prohibicions de pas.

La inclusió es justifica, pel que fa a les modificacions referents a l'obligació de senyalització per part del DACC, perquè suposen un estalvi econòmic així com una adequació de les obligacions a les possibilitats materials, personals i pressupostàries.

MARC NORMATIU

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix el següent:

Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.

Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

ACC M-214.0

Es deroga la disposició addicional cinquena de la Llei 9/1995.

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és la derogació de la disposició addicional cinquena de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, la qual estableix que el Govern haurà de dotar de recursos suficients la partida pressupostària corresponent per atendre les obligacions que es deriven de la disposició transitòria segona.

NECESSITAT

Es proposa derogar la disposició addicional cinquena, la qual estableix que el Govern haurà de dotar de recursos suficients la partida pressupostària corresponent per atendre les obligacions que es deriven de la disposició transitòria segona. Atès que també es presenta una proposta per derogar l'esmentada disposició transitòria de la qual deriven les obligacions que calia atendre, deixa de tenir sentit mantenir-la.

La derogació proposada dota de coherència normativa a la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, ja que la derogació de la disposició transitòria que es proposa deixa sense efectes ni raó de ser el contingut previst a la disposició addicional cinquena.

La derogació que es proposa dota de coherència tota la proposta de modificació de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, que també incorpora la derogació de la disposició transitòria, la qual cosa deixa a la disposició addicional cinquena sense efectes ni raó de ser.

MARC NORMATIU

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix el següent:

Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.

Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Decret Llei 48/2020, d'1 de desembre, de mesures de caràcter organitzatiu en l'àmbit sanitari, social i de salut pública per fer front a la crisi sanitària provocada per la COVID-19 i de modificació del Decret Llei 30/2020, de 4 d'agost, i del Decret Llei

Article 1

Supressió

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

DGT M-337.0

Es deroga la disposició addicional quarta del llibre segon del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost.

OBJECTE

La proposta té per objecte derogar la disposició addicional quarta del llibre segon del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, qe regula la cessió de dades a la Direcció General de Tributs i Joc per part de l'Agència Tributària de Catalunya, per tal de donar-li un contingut més ampli.

NECESSITAT

La disposició que ara es deroga habilita la comunicació de dades i informació de l'ATC a la DG de Tributs i Joc per tal de fer efectives un seguit de funcions que aquest òrgan té atribuïdes. La regulació actual és insuficient atès que esdevé necessari incrementar l'eficiència de l'actuació de l'Administració tributària de Catalunya en el seu conjunt, tot ampliant els subjectes obligats a subministrar informació així com els subjectes destinataris d'aquesta informació.

La proposta d'addicionar una nova disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya per tal de regular amb plenes garanties jurídiques el subministrament d'informació entre els òrgans i entitats que integren l'Administració de Catalunya, fa que la regulació objecte de la disposició addicional quarta del llibre segon resulti superada i esdevingui necessària la seva derogació.

En coherència amb la proposta d'addicionar una nova disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya, es considera justificat, per raons de seguretat jurídica, la inclusió de la mesura de derogació de la disposició addicional quarta del llibre segon, a hores d'ara vigent, per raó de seguretat jurídica.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en la normativa següen:

L'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

El Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost.

L'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària

El Reglament (UE) núm. 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46 / CE (Reglament general de protecció de dades).

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix: "Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativ

Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat.

Disposició addicional quarta del llibre segon

Supressió

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

INT M-050.0

Es deroga l'apartat 2 de la disposició transitòria segona de la Llei 16/1991.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la derogació de l'apartat 2n de la disposició transitòria segona que permet l'adaptació de les plantilles de les policies locals a l'obligació establerta a l'article 26.2 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, en tant que s'ha proposat suprimir l'obligació continguda en aquest article sobre que el cap del cos sigui com a mínim de l'escala executiva.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal d'adequar el text de la norma com a conseqüència de la modificació d'un altre article, continguda en una altra proposta de la Llei de mesures, en concret, la que afecta a l'article 26.2, de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

Cal tenir en compte que les corporacions locals disposaven, des de la publicació de la Llei de policies locals l'any 1991, d'un termini de 3 anys per adaptar les plantilles dels cossos de policies locals i incloure com a cap del cos a un funcionari, de com a mínim, de l'escala executiva, d'acord amb la disposició transitòria 2ª.

La supressió de l'obligació prevista a l'article 26.2 de la Llei deixa sense efectes el contingut de la disposició transitòria, apartat 2n.

S'inclou la mesura a l'Avantprojecte de llei per tal d'adequar el text normatiu a altres modificacions legislatives plantejades, per garantir la coherència del cos jurídic d'acord amb l'altra proposta presentada en relació a l'article 26 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol de policies locals

MARC NORMATIU

Constitució espanyola

Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat de l'Estat

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema d seguretat pública de Catalunya

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals

COMPETÈNCIA

Articles 164.1 i 2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, d'acord amb el que disposa la legislació estatal:

- a) La planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.
- b) La creació i l'organització de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra.

2. Correspon a la Generalitat el comandament suprem de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i la coordinació de l'actuació de les policies locals.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals

Disposició transitòria
segona

Supressió

Article 26, apartat segon

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

EMT M-159.0

Es deroga la disposició transitòria tercera de la Llei 13/2002.

OBJECTE

Derogar una disposició referent al condomini, atès que és una matèria pròpia de l'àmbit del dret Privat. La normativa turística ja admet les formes d'explotació sota aquest règim de propietat en els establiments d'allotjament turístic.

Per tant, es tracta d'una matèria que pertany a l'àmbit del Dret Civil i no hauria de ser regulat per la normativa turística.

NECESSITAT

No s'ha desenvolupat cap normativa reguladora del Condomini ja que es tracta d'una matèria de dret privat que transcendeix l'estricta marc regulador de la normativa turística. Resulta innecessari, doncs la normativa turística recull aquestes formes de règim de propietat. En síntesi, aquesta disposició addicional 8a no té cap aplicació pràctica i s'esdevé innecessària que figuri a la normativa turística.

En relació amb els principis normatius assenyalats, la derogació de la Disposició és compatible amb la simplificació normativa, atès que el manteniment de la Disposició esmentada suposa mantenir una norma buida de contingut i que pot incrementar la confusió entre els usuaris turístics que confien en el desenvolupament pràctic d'aquesta disposició. El manteniment en vigor d'aquesta disposició té conseqüències i en virtut la seguretat jurídica.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

EMT M-158.0

Es deroga la disposició addicional vuitena de la Llei 13/2002.

OBJECTE

Aquesta disposició assenyalava que en el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició el departament competent havia d'aprovar una disposició reglamentària que reguli el condomini en els establiments d'allotjament turístic

El condomini és una matèria pròpia de l'àmbit del dret Privat. La normativa turística ja admet les formes d'explotació sota aquest règim de propietat en els establiments d'allotjament turístic.

Per tant, es tracta d'una matèria que pertany a l'àmbit del Dret Civil i no hauria de ser regulat per la normativa turística.

NECESSITAT

No s'ha desenvolupat cap normativa reguladora del Condomini ja que es tracta d'una matèria de dret privat que transcendeix l'estricta marc regulador de la normativa turística. Resulta innecessari, doncs la normativa turística recull aquestes formes de règim de propietat. En síntesi, aquesta disposició addicional 8a no té cap aplicació pràctica i s'esdevé innecessària que figuri a la normativa turística.

En relació amb els principis normatius assenyalats, la derogació de la Disposició Addicional 8 de la Llei és compatible amb la simplificació normativa, atès que el manteniment de la Disposició esmentada suposa mantenir una norma buida de contingut i que pot incrementar la confusió entre els usuaris turístics que confien en el desenvolupament pràctic d'aquesta disposició. El manteniment en vigor d'aquesta disposició té conseqüències i en virtut la seguretat jurídica.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

INT M-320.0

Es deroga l'article 25 *bis* de la Llei 10/1994.

OBJECTE

L'objecte d'aquesta supressió és derogar l'actual dispensa de titulació per a l'ascens a les categories de sotsinspector/a, inspector/a i intendent/a, amb la finalitat d'evitar un biaix de gènere i garantir l'adequada capacitació dels nous i noves comandaments, mantenint el requisit de titulació que correspon en a cada grup.

NECESSITAT

El manteniment de la dispensa de titulació suposa una incoherència amb la modificació de la Llei 10/1994 per la Llei 5/2017 de mesures, per la qual es va establir com a requisit d'accés a l'escala bàsica la titulació del grup C. D'altra banda, el 43% de les dones del cos disposen de titulació de grau universitari, mentre que només el 29% en disposen. Aquesta disposició manté una prerrogativa que afavoreix l'ascens dels homes, per davant de dones amb major capacitació.

Aquesta proposta permetrà l'exigència de la capacitació necessària de les persones que han d'ocupar llocs de comandament i eliminar la desigualtat indirecta que suposa per a la promoció de les dones.

La dispensa de titulació va ser necessària en moments de gran creixement i desplegament en què no es comptava amb un nombre suficient de persones amb la titulació requerida per ocupar llocs de comandament. Aquesta necessitat ja no existeix.

L'article 17 de la Llei 17/2015, estableix que els departaments de la Generalitat han d'incorporar en els pressupostos de la Generalitat les actuacions i els indicadors associats per a adequar la despesa a les necessitats específiques de dones i homes amb la finalitat d'avançar en l'eradicació de les desigualtats. En aquest sentit, han d'integrar els objectius propis de la perspectiva de gènere en els objectius dels pressupostos orientats a resultats.

MARC NORMATIU

Directiva 2002/73/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de septiembre de 2002, que modifica la Directiva 76/207/CEE del Consejo relativa a la aplicación del principio de igualdad de trato entre hombres y mujeres en lo que se refiere al acceso al empleo, a la formación y a la promoción profesionales, y a las condiciones de trabajo.

Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.

Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

COMPETÈNCIA

Article 153 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Polítiques de gènere

Article 41 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Perspectiva de gènere

Article 164 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública

Article 136 Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra

Article 25 bis

Supressió

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

ECO M-380.0

Es deroga l'article 7 *ter* del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat.

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

ECO M-379.0

Es deroguen els articles 4 i 8 del Decret llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

Part final :

Disposicions derogatòries

Disposició derogatòria 2

Lleis de mesures fiscals, administratives i financeres

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

ECO M-381.0

Es deroga l'article 35 de la Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives; l'article 46 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

ECO M-382.0

Es deroga l'article 159.1.3 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

PRE M-058.0

Es deroga l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives.

OBJECTE

Es deroga l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, atès que la disposició queda recollida en la proposta d'addició al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya de l'article 145bis, relatiu a la tramesa de documentació economicofinancera.

NECESSITAT

Derogar una disposició que queda recollida en altre normativa amb rang de llei mitjançant la proposta d'addició al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya de l'article 145bis relatiu a la Tramesa de documentació economicofinancera.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de simplificar la normativa, tota vegada que s'ha proposat l'addició d'un article, el 145 bis, al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i cal evitar la duplicitat normativa.

Es tracta d'una proposta de derogació de caràcter puntual, necessària per depurar l'ordenament jurídic, que, a més, no afecta altres regulacions previstes a la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives i que, en tot cas, és coherent amb la proposta d'addició de l'article 145 bis en el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya que també es proposa com a mesura a incloure en aquest Avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

La DA6.4 de la Llei 26/2009 regula l'Inventari públic de control del compliment de les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera dels ens locals als departaments competents en matèria de cooperació local i en matèria d'economia i finances i a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb la modificació introduïda per la Llei 5/2020.

S'ha proposat incloure dins de la Llei de mesures de l'Avantprojecte aquesta regulació juntament amb la regulació de les mesures derivades de l'incompliment mitjançant la proposta d'addició al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya de l'article 145bis Tramesa de documentació economicofinancera.

COMPETÈNCIA

Article 160. Règim local

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou, les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat.

Article 218. Autonomia i competències financeres

D'acord amb l'apartat 2 la Generalitat té competència, en el marc establert per la Constitució i per la normativa de l'Estat, en matèria de finançament local.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres article 70

Supressió

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

EMT M-133.0

Es deroga l'article 230 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

OBJECTE

Derogar l'art. 230 de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres, que és la darrera modificació de l'article 58 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol. L'article 230 esmentat derogava les successives modificacions de l'article 58 de la Llei 7/2004 dutes a terme per les Lleis 12/2004 i 21/2005 i donava una nova redacció a l'article 58 de la Llei 7/2004.

Es tramita paral·lelament una proposta per modificar l'article 58 de la Llei 7/2004, que és l'objectiu principal: fer efectiva l'afectació del 10% de la recaptació de sancions en prevenció de riscos laborals.

NECESSITAT

La Llei 7/2004, de 16 de juliol, preveia l'afectació de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals per actuacions preventives, per una quantia igual a l'excés sobre la quantitat recaptada en l'exercici anterior. L'última modificació de la Llei 7/2004, va concretar la quantia afectada: 10%.

Els diferents redactats no han permès la utilització d'aquests recursos, per això es proposa la derogació de l'article 230 i paral·lelament la modificació de la Llei 7/2004.

Fer efectiva l'afectació parcial dels ingressos obtinguts de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals permetrà destinar aquests ingressos a la finalitat de millorar la seguretat i salut dels treballadors i per tant revertir els recursos obtinguts per incompliments en millores per a la prevenció de riscos laborals.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de Llei queda plenament justificada.

L'avantprojecte de Llei de mesures 2022 és l'instrument normatiu adequat per derogar un article de la Llei de mesures de l'any 2017, en concret l'article 230 de la Llei 5/2017, del 28 de març.

MARC NORMATIU

El III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral va preveure l'increment del finançament per desenvolupar accions del Marc estratègic català de Seguretat i Salut Laboral i que fons provinents de la recaptació per sancions de prevenció de riscos laborals havien de revertir en accions de seguretat i salut laboral, per part de l'institut Català de Seguretat i Salut Laboral (ICSSL).

El redactat actual de la l'article 58 de la Llei 7/2004, d'acord amb la darrera modificació efectuada per la Llei 5/2017, no ha permès donar compliment al compromís que va adoptar el Govern en el III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral.

Reduir la sinistralitat laboral a Catalunya continua sent una prioritat i una de les principals necessitats a què cal fer front, tal com recull ara l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral 21-26.

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dona publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que inclou en tot cas la prevenció de riscos laborals i la seguretat i salut laboral, entre d'altres.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic

Art. 230

Supressió

Part final :

- Disposicions derogatòries
- Disposició derogatòria 3
- Normes de rang reglamentari

VPD M-105.0

Es deroga l'apartat 1 de l'article 51, la lletra *d* de l'apartat 8 de l'article 68 i la lletra e de l'apartat 2 de l'article 93 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

OBJECTE

Derogar l'apartat 1 de l'article 51, la lletra d) de l'apartat 8 de l'article 68 i la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, com a conseqüència, en el primer cas, de les modificacions incloses en l'Avantprojecte, de les lletres f i g de l'article 47.6 del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, i en el segon i tercer cas, de la modificació de l'apartat 2 de l'article 49 de l'esmentat text refós.

NECESSITAT

La derogació és necessària per eliminar determinacions reglamentàries contràries a modificacions de la Llei d'urbanisme incloses en l'Avantprojecte que, en el cas de la derogació de l'apartat 1 de l'article 51, suposen un diferent tractament de les construccions destinades a l'activitat de turisme rural i, en el cas de la derogació de la lletra d) de l'apartat 8 de l'article 68 i de la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93, l'especificació legal de llindars diferents.

Amb la derogació de l'apartat 1 de l'article 51, de la lletra d) de l'apartat 8 de l'article 68 i de la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, s'eliminaran d'aquest Reglament les determinacions contràries a les modificacions incloses en l'Avantprojecte de llei, i que fan referència a les lletres f i g de l'article 47.6 i a l'apartat 2 de l'article 49 del text refós de la Llei d'urbanisme.

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte és conseqüència necessària de les modificacions que s'han plantejat respecte les lletres f i g de l'article 47.6 i l'apartat 2 de l'article 49 del text refós de la Llei d'urbanisme, la incorporació de les quals a l'Avantprojecte ha quedat convenientment justificada.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'actualització i vigència d'aquest marc normatiu.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística i, específicament, en relació amb la proposta efectuada, a l'actualització i vigència de la regulació continguda en la normativa urbanística corresponent arran de les mesures d'aquest avantprojecte.

Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Article 51.1	Supressió
	Article 68.8.d)	Supressió
	Article 93.2.e)	Supressió

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

ECO M-316.0

Es deroguen els articles 2, 3, 4.1, 4.5 i la disposició addicional primera i segona del Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural.

OBJECTE

L'article 57 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, estableix que la Generalitat ha de reservar en els pressupostos de les obres públiques que financi totalment o parcialment una partida mínima de l'1,5% cultural i s'estableix les obres públiques exemptes d'aquesta retenció i com s'efectua l'obligació de realitzar la reserva. Es considera adient modificar les obres exemptes i establir un procediment de reserva més àgil que faciliti la seva aplicació. Per seguretat jurídica cal derogar diversos aspectes del Decret 175/1994, de 28 de juny.

NECESSITAT

L'actual procediment per fer les reserves exigeix una càrrega de treball molt important i no garanteix el compliment en el cas d'entitats que inverteixen de forma ocasional. Per això el procediment ja es va modificar mitjançant un Protocol que es va signar el 14/9/2015 entre el Dep. d'Economia i el de Cultura i l'Addenda del 16/2/2017 per a fer-lo encara més àgil. Ara modifica la llei per seguretat jurídica. La coherència amb la modificació proposada en l'article 57 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, requereix derogar diversos aspectes del Decret 175/1994, de 28 de juny, que el desenvolupa.

La mesura té per objecte facilitar a la Generalitat el compliment de la Llei 9/1993, descarregant de la tasca individualitzada a departaments i entitats d'efectuar la reserva que preveu l'article 57 de la Llei per a cadascun dels projectes d'obra pública substituint-les per una reserva única per al conjunt de la Generalitat i les seves entitats que s'introdueix en el projecte de pressupostos de l'any en què ja es té coneixement de la inversió efectivament executada.

Convé que aquesta nova forma de procedir sigui aplicable amb caràcter immediat i així donar cobertura a la forma que ja es va preveure en l'esmentat Protocol de 14 de setembre de 2015 i la seva Addenda del 16 de febrer del 2017

MARC NORMATIU

El marc normatiu és el relatiu a la protecció del patrimoni cultural català, regulat per la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català. En concret, es regula a l'article 57 del capítol I del títol tercer de la Llei, títol que es refereix a les mesures de foment i difusió. En aquest punt, la Llei és desenvolupada pel Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural.

El Decret 175/1994, de 28 de juny, desenvolupa alguns aspectes que ara es modifiquen amb la proposta de modificació de l'article 57 i convé derogar-los per seguretat jurídica.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té la competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, en tot cas, el foment de la cultura, d'acord amb l'article 127.1.d de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat el 19 de juliol 2006. En aquest sentit, corresponen a la Generalitat, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció

Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural	Articles 2, 3 4.1, 4.5 i les Disposicions Addicional 1a i 2a	Supressió
---	--	-----------

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part final :

- Disposicions finals
- Disposició final primera
- Taxa per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

VPD M-365.1

Mentre no hagi culminat el desplegament de les xarxes de telecomunicacions arreu del territori de Catalunya i, en tot cas, per un període mínim de quatre anys, queda en suspens l'exigibilitat de la taxa prevista en el Capítol XXIV del títol XXV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya i l'entrada en vigor de la Disposició transitòria d'aquesta Llei pel que fa a les xarxes de telecomunicacions.

OBJECTE

Addicionar una disposició final a la Llei de mesures per tal de suspendre l'entrada en vigor de la taxa per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari prevista en el Capítol XXIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya pel que fa a les xarxes de telecomunicacions, per un període mínim de quatre anys, en tant no hagi culminat el desplegament d'aquestes xarxes arreu del territori de Catalunya.

NECESSITAT

El Govern de la Generalitat s'ha fixat com a objectiu prioritari aconseguir el desplegament d'infraestructures digitals arreu de Catalunya, màxim tenint en compte que, en aquest moment, vivim en una societat plenament digital on l'aparició i l'ús de les noves tecnologies és un fet quotidià imprescindible per a l'evolució de l'economia i de la societat.

En el context exposat, és fonamental l'adopció de mesures que afavoreixen i facilitin el desplegament de les xarxes de comunicacions arreu del territori de Catalunya. La mesura proposada afavorirà l'assoliment d'aquest objectiu, atès que suposarà una reducció del costos que aquest desplegament comportarà als operadors de les xarxes.

Tot i que la mesura proposada suposarà inicialment la pèrdua d'uns ingressos estimats en uns 40.000 euros, a la llarga tindrà una incidència econòmica indirecte, atès que el desplegament d'infraestructures digitals arreu de Catalunya permetrà el desenvolupament econòmic i social de tot el territori.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al Capítol XXIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, en el qual es regula la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari.

Així mateix, afecta a la Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, atès que es proposa l'addició d'una disposició final, per tal de suspendre l'entrada en vigor de la taxa prevista en el Capítol XXIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya pel que fa a les xarxes de telecomunicacions, per un període mínim de quatre anys.

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat té competència per establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.

La competència per a la tarifació de la xarxa viària titularitat de la Generalitat de Catalunya es fonamenta en l'article 140.5 de l'Estatut d'Autonomia que preveu que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, que compren en tot cas, l'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya, i el règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat.

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya

Capítol XXIV

Modificació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Part final :

- Disposicions finals
- Disposició final segona
- Entrada en vigor

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST :

2022

ECO M-355.1

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat de la llei amb relació a algunes de les modificacions legislatives que conté.

OBJECTE

Establir l'entrada en vigor, que hauria de ser la mateixa de la llei de pressupostos, que com té una durada d'un exercici anual, s'inciarà l'1 de gener de 2022.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa ve determinada per fixar un dia concret i determinat d'entrada en vigor de l'avantprojecte de llei.

La vacatio és el període de temps entre la publicació i l'entrada en vigor de la norma, que ha de ser suficient, no només perquè els diferents afectats puguin estar-ne informats, sinó també perquè puguin predisposar-se les condicions i els mitjans indispensables per donar-li una aplicació efectiva.

Atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, de contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2022, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos per aportar seguretat jurídica als possibles afectats per la norma.

Si no fos possible l'entrada en vigor aquest dia concret, per un retard en l'aprovació de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, caldria preveure una entrada en vigor de l'avantprojecte de llei de mesures l'endemà de la seva publicació. Aquesta entrada en vigor immediata s'ha de considerar com a excepcional i sols adequada en els casos en què la disposició requereixi una aplicació urgent, com és el cas.

MARC NORMATIU

L'article 33 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya estableix que : En el supòsit que l'1 de gener, per qualsevol motiu, no resultés aprovat el pressupost, es considerarà prorrogat automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. La pròrroga no afectarà els crèdits per a despeses corresponents a serveis o programes que finalitzin durant l'exercici del pressupost prorrogat.

Per tant, atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, i atès que l'1 de gener de 2022 s'haurien d'aprovar els pressupostos, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2022, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos.

COMPETÈNCIA

L'article 211 de l'Estatut d'autonomia estableix que la Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances i l'article 212 disposa que el pressupost de la Generalitat té caràcter anual.

L'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament.

Avantprojecte de llei de mesures per al 2022

Disposició addicional

Addició